

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

SER. D.

Torvmarkskartor med beskrivningar.

N:o 34.

KARTBLADET
ULRICEHAMN

(UTDRAG UR TORVMARKSREGISTRET)

Pris 3 kr.

STOCKHOLM 1923

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

231899

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNING

SER. D.

Torvmarkskartor med beskrivningar.

N:o 34.

KARTBLADET
ULRICEHAMN

UTDRAG UR TORVMARKSREGISTRET

STOCKHOLM 1923

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

231899

Upplysningar rörande Sveriges geologiska undersöknings torvmarksrekognoscering.

AV LENNART VON POST.

Innehåll:

	Sid.
Rekognosceringens plan och ändamål	I
Fältarbetet	IV
Torvslag	IV
Fältbestämning av torvslagens huminositet, halt av tuvdunsfibrer, rottrådar och ved samt blöthetsgrad	XIII
Registret	XV
Publicerat utdrag ur torvmarksregistret	XVI
Anvisningar till förfrågningar	XVI

Rekognosceringens plan och ändamål.

Den av Sveriges geologiska undersökning på grund av statsmakternas beslut bedrivna torvinventeringen omfattar tvenne från varandra fristående avdelningar, nämligen

1:o en *förrädsstatistisk utredning rörande storleken och beskaffenheten av torvtillgångarna* såväl inom inventeringsområdet i dess helhet som inom dess skilda delar:

2:o en *kvalitativ rekognoscering* av torvmarkerna i närheten av kommunikationslederna.

Den *förrädsstatistiska utredningen* har till syftemål att skaffa ett pålitligt underlag för ett riktigt bedömande av »torvfrågans» national-ekonomiska betydelse och utgångspunkter för de ytterligare tekniska undersökningar och administrativa utredningar, som krävas, om denna fråga skall kunna bringas till rationell lösning. Den utföres genom linjeinventering, d. v. s. så, att man på ett system av undersökningslinjer, till täthet och riktning avpassat efter torvmarkernas talrikhet, storlek och fördelning inom de olika inventeringsdistrikt, i vilka landet befinnes böra uppdelas, noggrant uppmäter samtliga på linjerna fallande torvmarkssnitt. På grundvalen av den serie av profiler, som sålunda erhålles, beräknas för varje inventeringsdistrikt, såväl den i allt förefintliga torvmängden, som dennas fördelning på olika torvslag

och torvmarkstyper. Dessutom erhållas statistiska uttryck för sådana egenskaper hos torven, som kunna väntas äga betydelse för dess tillgodogörande, såsom förmultningsgrad, askhalt, kalkhalt, kvävehalt, värmevärde, absorptionsförmåga, förekomst av för torvtäkt hinderliga stubbar o. s. v.

På grund av förfaringssättet vid denna förrädsstatistiska utredning erhållas emellertid endast mera tillfälligtvis tillräckliga upplysningar rörande enskilda torvmarker.

Kravet på kännedom om de enskilda torvmarkernas beskaffenhet och bruksvärde tillgodoses genom torvinventeringens andra avdelning, den *kvalitativa rekognosceringen*. Denna avser att i görligaste mån hos torvmarkerna fastställa de egenskaper, som betinga det lämpligaste sättet för deras tillgodogörande, alltså beskaffenheten samt den ungefärliga mäktigheten och utbredningen av de i desamma ingående torvslagen, ävensom — i allmänna drag — deras ytgestalt samt bottnarnas beskaffenhet och lutningsförhållanden.

Det har från början varit klart, att denna undersökning, för att över huvud taget kunna genomföras utan orimliga kostnader, icke finge drivas för mycket i detalj utan måste begränsas till att vara en rekognoscering i egentlig mening. Sådana ingående undersökningar, som måste föregå och i sista hand vara bestämmande för den slutliga planläggningen av en torvmarks tillgodogörande, hava icke kunnat inrymmas inom rekognosceringens ram. Sålunda kunna vid rekognosceringen borrningspunkterna ej förläggas så tätt, att torvslagens medelmäktighet eller mängd kan med precision beräknas. Icke heller har det befunnits möjligt att insamla och undersöka prov i sådan omfattning, att några för en torvmark i dess helhet giltiga genomsnittsvärden för torvens egenskaper skulle erhållas. Analyser av torvprov från det relativt begränsade antal borringar, som vid denna undersökning kunna komma i fråga, skulle i allmänhet näppeligen avsevärt öka den kunskap om torvmarkens bruksvärde, torvslagsbestämningarna och provbeskrivningarna giva. Likaledes har man nödgats att avstå från att annat än i enstaka fall utreda möjligheterna för torvmarkernas torrläggning genom avloppens fördjupning. De avdikningsmöjligheter, som bero av torvmarkens egen topografi, bliva där- emot nog beaktade.

Nu antydda, mera tidskrävande detaljundersökningar måste överlämnas åt den enskilda företagsamheten och torde böra komma till utförande, först i den mån planer på en torvmarks tillgodogörande gör behovet av detaljkännedom om densamma aktuellt.

Rekognosceringens syftemål är sålunda att insamla det material av iakttagelser, som kräves för att principiellt bedöma, huru resp. torv-

marker kunna och bära komma till utnyttjande. Den avser vidare att giva någorlunda uttömmande vägledning, då det gäller att inom en viss trakt anvisa torvmarker, lämpliga för skilda praktiska ändamål.

En av grundprinciperna såväl vid den förrädsstatistiska utredningen som vid rekognoseringen är att vid arbetets utförande vidare synpunkter anläggas än de, som betingas av den nuvarande, jämförelsevis primitiva förädlingsteknikens möjligheter att utnyttja torven. För att torvinventeringens resultat skall motsvara kostnaderna, måste det vetande om våra torvmarker, som vinnes, kunna brukas ej blott av nutidens torvindustri och mosskultur utan i möjligaste grad göras användbart även för en framtida diskussion av exploateringsmetoder, som kunna framkomma under torvteknikens ytterligare utveckling. I detta syfte tillämpas vid torvinventeringen vetenskapliga, möjligast objektiva arbetsmetoder. Sålunda särskiljes vid fältundersökningen icke endast vad som för närvarande kan betecknas som bränntorv, strötorg eller odlingstorg utan de naturliga torvslagen med deras av tillkomstsättet betingade säregenskaper. Vidare är undersökningen icke inskränkt till de med nuvarande arbetsmetoder avverkningsbara övre delarna av lagerföljderna utan omfattar torvlagrens hela mäktighet. Samtliga iakttagelser registreras noga i dagböcker och på kartor. Skulle materialet i en framtid behöva kompletteras, kan detta ske utan att det nu å rekognoseringen nedlagda arbetet behöver förnyas.

På grundvalen av det i fältet insamlade iakttagelsematerialet utarbetas ett hos Geologiska undersökningen förvarat kortregister, i vilket under hänvisning till det likaledes tillgängliga fältmaterialet, gives en sammanträngd redogörelse för varje undersökt torvmarks ungefärliga areal, ytbeskaffenhet, lutningsförhållanden, byggnad och bottenbeskaffenhet samt dess nuvarande användning ävensom principiella anvisningar för dess tillgodogörande. I den mån det låter sig göra, införas dessutom på registerkorten hänvisningar till mera detaljerade expertundersökningar av resp. torvmarker.

Jämlikt den av statsmakterna fastställda arbetsplanen har rekognoseringen t. v. inskränkts till torvmarker, som helt eller delvis ligga inom 5 km avstånd från järnvägar, större vattenvägar eller hamnplatser. Dessutom medtagas sådana smärre områden mellan de av 5-km-gränsen inneslutna bältena, vilka befinnas lämpligast bära undersökas i anslutning till den nu pågående rekognoseringen, ävensom enstaka, mycket stora torvmarker utanför 5-km-gränsen. På detta sätt kommer drygt halva arealen av de landsdelar, till vilka rekognoseringen skall utsträckas, att bli undersökt.* Inom dessa i kommunikationshänseende bättre ställda områden undersökas alla torvmarker av mer än 5 ha ytvidd.

Fältarbetet.

Å varje torvmark, som enligt arbetsplanen skall undersökas, utföres efter en allmän överblick och enligt en plan, som i varje enskilt fall befinnes lämplig, det antal borringar, som visar sig behövt för att erhålla en någorlunda fullständig bild av torvmarkens byggnad. Med hänsyn till torvmarkens utvecklingshistoriska typ och topografiska karaktär placeras borrhingspunkterna så, att borrhningarna bliva i möjligaste mån representativa och kunna inskränkas till ett begränsat antal. Å de minsta torvmarkerna borrar i de flesta fall endast på en centralt belägen punkt eller, om så tarvas, dessutom på någon kantpunkt. Å större eller topografiskt uppdelade torvmarker göras borringar i torvmarkens olika huvuddelar. Då så är lämpligt, anordnas borringarna i en eller flera linjeprofiler. Dessa förläggas så, att de i möjligaste mån åskådliggöra lagerföljdens huvuddrag. Genom sidopunkter fastställs, huru långt åt sidorna linjeprofilerna gälla. Alla linjeprofiler avvägas och längdmätas (för bekväm orientering av borrhingspunkterna) med Tesdorps tub, likaså viktigare sidopunkter. I övrigt bestämmas borrhningarnas höjdläge medelst spegelsyftning, och orienteringen sker med stegning och kompasspejling. På profillinjerna göras avstånden mellan borrhingspunkterna så stora, som växlingarna i lagerföljden tillåta. Huvudprofilerna dragas såvitt möjligt från torvmarkens lägsta avlopp genom dess högsta delar.

Borringarna utföres med Hillers kannborr (borrkannans längd 30 eller 50 cm). Borrprov upphämtas i regel från varje halvmeters djup under markytan. För varje borrkanna antecknas det eller de torvslag, borrkannan innehåller, gränsen mellan olika torvslag samt torvslagets huminositet (»förmultningsgrad»), färg, halt av rottrådar (samt dessas art) och trärester (samt dessas konsistens och art), av tuvdunsfibrer, ävensom torvens blöthetsgrad. Dessutom antecknas förekomst av fasta, för borringen och för eventuell torvtäkt hinderliga trärester (stubbar), sandinblandning och annan förekomst av mineralämnen i torven samt för övrigt allt, som befinnes kunna bi draga till dennas och lagerföljdens karakteristik.

Torvslag.

Av naturliga torvslag kan ett mycket stort antal uppställas, vart och ett motsvarande en någorlunda konstant, av växtplatsens natur betingad kombination av växter, ur vilken torvslaget framgått, torvens *modersamhälle*. Men en dylik minutiös torvslagsbestämning låter sig för närvarande icke genomföra i fältet och är för övrigt behövt endast vid rent vetenskapliga specialundersökningar. Vid

torvinventeringen särskiljes därför blott ett mera begränsat antal torvslag, av vilka vart och ett innefattar en serie mer eller mindre skilda, men dock närbesläktade specialtyper. Ett sådant *kollektivtorvslag* motsvarar en grupp av biologiskt samhörande och under någorlunda likartade förhållanden växande modersamhällen. I följd härav variera dessa torvslags för den praktiska användningen viktiga egenskaper såsom askhalt, kalkhalt och till viss grad även huminositet, endast inom vissa gränser, och det blir möjligt att redan ur torvens art draga någorlunda bestämda slutsatser angående dess bruksvärde.

Till de *egentliga torvslagen*, vilka bestå av modersamhällenas på stället avlagrade avfall, ansluta sig såväl genom sin förekomst i torvmarkslagerföljderna som genom sin natur i övrigt en serie jordarter, vilka liksom den egentliga torven äro av organiskt ursprung, men vilkas huvudbeståndsdelar varit uppslammade i sjöars och floders vatten och bottenfällts ur detta. Dessa bildningar — de *organiska sedimenten* — sakna icke alldeles praktisk betydelse och måste dels därför, dels på grund av sitt intima samhörande med torven medtagas vid undersökningarna.

De viktigaste bland de vid torvinventeringen särskilda jordarterna beskrivas i det följande.

Organiska sediment.

Lergyttja. En tät, något elastisk, möjligen svagt kornig jordart utan växtstruktur, men med tydlig sand- eller lerhalt. Färg gulgrå eller blågrå med grön anstrykning i olika skiftningar. Vitnar vid torkning. Alkaliextrakt färglöst eller grönaktigt.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av nate (*Potamogeton*), näckrosor (*Nuphar* och *Nymphæa*), säv (*Scirpus lacustris*) och andra vattenväxter.

Askhalt¹: mycket hög.

Kalkhalt¹: växlande.

Kvävehalt¹: vanligen låg.

Användbarhet¹: odlingsjord av växlande godhet.

Plankongyttja (algyttja, djupgyttja). En tät, vanligen elastisk, stundom nästan kautschukliknande jordart utan växtstruktur, men mer

¹ Under bearbetningen av torvinventeringsmaterialet utföras i stor utsträckning kemiska analyser av olika torvjordarter. På grundval av dessa analyser komma de olika jordarternas sammansättning inom landet i dess helhet såväl som inom olikartade områden att kunna uttryckas genom analysstal, på samma gång som deras egenskaper i övrigt samt huvudsakliga användbarhet kunna angivas med större detaljering. Emedan denna sida av bearbetningen ännu ej fortskridit nog långt för att medgiva en definitiv karakterisering av de olika jordarterna, har det ansetts bäst att uti föreliggande inledande upplysningar till torvmarksregistret inskränka sig till endast allmänt hållna uppgifter rörande torvjordarternas egenskaper samt uppskjuta deras noggranna karakterisering till dess ett större analysmaterial föreligger.

eller mindre lerhaltig. Färg grön (ofta bjärt), gulgrön eller brungrön i olika skiftningar. Mörknar vanligen hastigt i luften, men ljusnar åter vid torkning. Alkaliextrakt grönt.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv och andra vattenväxter.

Askhalt: hög.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: vanligen låg.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet.

Detritusgyttja (strandgyttja). En tät, mer eller mindre elastisk, vanligen kornig jordart utan växtstruktur i grundmassan, men ofta genomdragen av vass- och fräkenrötter. Färg brun, vanligen med något grönaktig anstrykning i olika skiftningar. Mörknar hastigt i luften, men ljusnar vanligen åter något vid torkning. Alkaliextrakt grönt eller tämligen svagt brunaktigt.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av nate, näckrosor, säv samt strandväxter såsom starrarter, ibland ag (*Cladium Mariscus*), svärdslija (*Iris Pseudacorus*), vattenklöver (*Menyanthes trifoliata*), m. fl.

Askhalt: växlande, vanligen hög, men undantagsvis låg.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: vanligen hög.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; askfattiga varianter kunna medtagas vid brännorvberedning.

Sjödy. En tät, vanligen föga elastisk, kornig jordart utan växtstruktur i grundmassan. Färg brun eller brunsvart med vanligen svag grönaktig anstrykning. Svartnar hastigt i luften och ljusnar icke eller endast obetydligt vid torkning. Alkaliextrakt starkt brunfärgat.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av nate, näckrosor, säv och andra vattenväxter, dock ofta endast enstaka.

Askhalt: växlande, ej sällan, synnerligast i de övre delarna av mäk-tigare lager, låg.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: vanligen tämligen hög.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; askfattiga varianter kunna med fördel medtagas vid brännorvberedning.

Svämtoiv. Vanligen gyttjig eller dyig, ej sällan sandig jordart, vars huvudmassa består av frön, bladfragment, vass-stråbitar, kvistar och vedstycken, ofta avrundade genom nötning i vatten. Färg vanligen brun.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv, starrarter, ibland ag, vattenklöver, strandklo (*Lycopus europæus*) m. m., ävensom rikligt insvämmade rester av landväxter, såsom al-

och björkfrukter, hasselnötter, lindfrukter, fruktstenar av brakved (*Rhamnus frangula*), och hallon, kottar och barr av tall och gran o. s. v.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } växlande.
 Kvävehalt: }

Användbarhet: förekommer vanligen i tunna lager och saknar då i stort sett praktisk betydelse; mäktigare svämtorvinlagringar i brännrotvlagre kunna dock försämra dessa.

Kiseljord (diatomacéjord, kiselgur, bergmjöl). En tämligen sällsynt jordart av lucker konsistens, mer eller mindre sand- och gyttjehaltig. Består till stor del av kiselalger (diatomacéer). Färg vanligen gulbrun, eller vitgul, någon gång vit. Ljusnar vid torkning. I torrt tillstånd mycket lätt.

Askhalt: mycket hög.
 Kalkhalt: }
 Kvävehalt: } vanligen låg.

Användbarhet: för tekniska ändamål, såsom tillverkning av dynamit, elfast färg, värmeisoleringsmedel m. m.

Kalkgyttja. Tät, i regel elastisk jordart utan växtstruktur i grundmassan, men vanligen rik på snäck- och musselskal. Färg vitgul till rödgul, gulbrun eller grönaktig i olika skiftningar, ofta ojämn, liksom småflammig. Mörknar obetydligt i luften och vitnar vid torkning. Fräser på grund av den höga kalkhalten starkt för syra. Förekommer endast i trakter med mer eller mindre kalkrik jordmån.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv, ofta ag och andra vattenväxter.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } mycket hög.
 Kvävehalt: } växlande.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; användes då och då för mörkling av kalkfattigare åkerjord.

Bleke. Tät, föga elastisk, ofta kornig jordart utan växtstruktur i grundmassan, men rik på snäck- och musselskal. Färg vit till vitgul. Förändrar sig obetydligt i luften. Huvudmassan består av kolsyrad kalk, och bleket upplöses därför nästan fullständigt i syra. Förekommer endast i kalktrakter.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, säv, ofta ag och andra vattenväxter.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } mycket hög.
 Kvävehalt: } vanligen låg.

Användbarhet: vanligen mycket dålig åkerjord och mindre lämpligt för mörkling; kan möjligen få industriell användning, t. ex. för kalkbränning, framställning av isoleringsmedel o. d.

Sjötorvarter.

Vasstorv (Phragmitestorv). Består i sin renaste, dock mindre vanliga form, av bladvassens (*Phragmites communis*) platträckta rotstockar, stamdelar och smårötter, sammanvävda till en tät rotfilt. Är dock mestadels mer eller mindre starkt bemängd med dy eller gyttja, någon gång lerslam. Färg halmgul med starkare eller svagare brun- (eller grön-)aktig anstrykning, alltefter dy- resp. gyttjehalten. Svartnar hastigt i luften. Huminositet låg, om ren rotfilt föreligger, eljest växlande. Övergångsformer till gyttja, sjödy, fräktorv, agtorv, starrtorv, kärrdy och gungflytorv.

Kännetecknande växtrester: frön och frukter av nate, näckrosor, starrarter, ag, svärdslija m. fl. vattenväxter.

Askhalt: växlande, ofta hög.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: vanligen hög.

Användbarhet: askfattiga och mera huminösa varianter ge god brännorv; ofta god odlingsjord.

Fräktorv (Equisetumtorv). Såsom vasstorven, men i stället för vassresterna de svarta rötterna och stamdelarna av sjöfräken (*Equisetum limosum*).

Användbarhet: förekommer ren vanligen endast i helt tunna lager och saknar därför i stort sett praktisk betydelse.

Kärrtorvarter.

Agtorv (Cladiumtorv). Består av de upprättstående, utdraget äggformiga, av en korallröd, trådig vävnad bestående stambaserna och de från dem utgående, horisontalt liggande, av bronsbruna fjäll (lågblad) beklädda utlöparna av ag (*Cladium Mariscus*) i en grundmassa av tät, i friskt tillstånd rödbrun dy. Svartnar hastigt i luften. Huminositeten alltid hög. Övergångsformer till vasstorv och starrtorv.

Kännetecknande växtrester: frukter av ag och starrarter, vattenklöver m. fl. kärrväxter, mera undantagsvis av nate och näckrosor.

Askhalt: vanligen medelhög.

Kalkhalt: hög.

Kvävehalt: hög.

Användbarhet: god odlingsjord vid måttlig dränering; god brännorv.

Brunmosstorv består av brunmossornas vid låg huminositet lätt igenkännliga blad och stammar, ofta sammanhängande i hela moss-exemplar samt därjämte vanligen starrester (rötter och stamdelar). Huminositeten vanligen låg, färgen i sådant fall gulbrun eller bronsbrun och konsistensen lucker. Övergångsformer till starttorv och starrmosstorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter, vattenklöver och andra kärrväxter.

Askhalt: }
Kalkhalt: } växlande.

Kvävehalt: hög.

Användbarhet: god odlingsjord, om ej torvens någon gång höga svavelsyrehalt hindrar växtlighet.

Starttorv (Carextorv). Huvudvarianter: **högstarrtorv (magnocaricetumtorv)** och **lågstarrtorv (parvocaricetumtorv)**. En jordart av mycket växlande beskaffenhet, som än består av nästan ren, föga förmultnad, gulbrun rotfilt av starrarter, vanligen med invävda brunmossor (*vissa slag av högstarrtorv*), än av en grundmassa av brun dy, liknande agtorvens, och genomsatt av gula eller bruna rötter och stamdelar av starr i växlande mängd (*andra slag av högstarrtorv*), än åter av en svart, kornig mylla, i vilken starrarter först vid mikroskopisk undersökning kunna påvisas (*lågstarrtorv*). Huminositet växlande mellan mycket låga och tämligen höga grader. Färg likaledes växlande från ljusgult till mörkbrunt eller nästan svart. Övergångsformer till vasstorv, fräkenortv, agtorv, brunmosstorv, kärrdy, lövkärrtorv och starrmosstorv.

Kännetecknande växtrester: i högstarrtorv väl bevarade frukter och frön av starrarter (såsom *Carex lasiocarpa*, *C. rostrata*, *C. pseudocyperus*, *C. teretiuscula* m. fl.), vattenklöver, kråklöver (*Comarum palustre*) och andra kärrväxter samt, som underordnade torvbildare, brunmossor samt bladvass- och fräkenrester; i lågstarrtorv dåligt bevarade starrfrukter, nötter av blodrot (*Potentilla erecta*) samt någon gång stråbaser av blåsene (*Molinia coerulea*).

Askhalt: växlande, dock mera sällan särdeles hög.

Kalkhalt: växlande.

Kvävehalt: hög.

Användbarhet: god odlingsjord; vid högre huminositet god bränttorv.

Kärrdy. Ett starttorven närstående torvslag, vars huvudmassa är en tät mörkbrun, gråbrun eller svart dy, vanligen med starrötter som underordnad bibeståndsdel. Stundom med insvämmand sand och lerslam. Övergångsformer till sjödy, starttorv och lövkärrtorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter, vattenklöver och andra kärrväxter, dessutom ofta bladvass- och (framför allt) fräkenrester.

Askhalt: växlande, ibland hög på grund av sand- och lerinblandning.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: växlande, vanligen tämligen hög.

Användbarhet: odlingsjord av växlande godhet; bör dock ej dräneras allt för starkt; askfattigare varianter ge god brännortv.

Lövkärrtorv. Huvudvarianter: **alkärrtorv** och **björkkärrtorv**. Liknar kärrdyn, men skiljer sig i sina typiska varianter från denna genom sin mer eller mindre i ögonen fallande halt av lövträrest (stubbar, grenstycken, kvistar, vedsplittror, blad o. s. v.), vilka t. o. m. kunna bilda torvens huvudmassa. Vedresterna äro ofta så »möra», att de kunna skäras med spade eller sönderkramas i handen. Då träresterna äro starkast sönderdelade, bildar lövkärrtorven en homogen, ostlik massa av en karakteristisk, liksom grymig konsistens. Allt efter som al- eller björkrester dominera, får torvens bruna grundfärg rödaktig eller gråaktig skiftning. I björkkärrtorven igenkännes lätt den även vid de högsta förmultningsgraderna endast sönderfallna, men ej förmultnade nävern. Huminositeten är alltid hög. Övergångsformer till starrtorv, kärrdy, björkmossstorv och tallmossstorv.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av al, björk, brakved, hallon m. m.; i vissa, starrtorven eller kärrdyn närstående varianter dessutom av starrarter, vattenklöver och andra kärrväxter. Vidare vanligen i mängd svamprester i form av små, svarta, ihåliga kulor (*Cenococcum geophilum*).

Askhalt: mestadels tämligen låg, men någon gång hög på grund av sandhalt.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: växlande.

Användbarhet: vanligen god brännortv, som dock vid älttorv- eller presstorvberedning utan inblandning av annan mera bindande torv får klen sammanhållning; i regel god odlingsjord, om torrläggningen ej drives för långt.

Mossstorvarter.

Gungflytorv (Cuspidatumtorv; variant: Scheuchzeriatorv). Samman-sättes huvudsakligen av vitmossarter, vilka pläga sammanföras under kollektivbenämningen *Sphagnum cuspidatum*. Vitmossresterna, som oftast äro någorlunda lätt igenkännliga, äro vanligen lagrade skiktvis. Torvens konsistens är stundom smörig eller såpig. Färg i regel gul eller gulbrun. Utom vitmossorna innehåller torven vanligen rötter och stamdelar av starrarter, tuvdun (*Eriophorum vaginatum*) och kallgräs (*Scheuchzeria palustris*). Den sistnämndas halmgula, liksom

knutiga rotstockar och stammar kunna bilda torvens mest framträdande beståndsdel (*Scheuchzeriatorv*). Huminositet växlande, ej sällan hög, men då vanligen endast skenbart, d. v. s. icke till följd av verklig humifiering utan på grund av ett slags förruttelseprocess, liknande den gyttjorna varit underkastade. Alkaliextrakt i sådant fall endast svagt brunfärgat. Övergångsformer till starrmosstov och egentlig högmosstov (*fuscumtorv*). Bildar ofta linsformiga inlagringar (»höljelager») i den senare.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter, vattenklöver, kallgräs, stammar och blad av tranbär (*Oxycoccus palustris*) och rosling (*Andromeda polifolia*), sporkapslar av *Sphagnum cuspidatum*.

Askhalt: vanligen låg, men undantagsvis på grund av mineralslam eller, i sällsynta fall, kiselalger betydlig.

Kalkhalt: vanligen låg.

Kvävehalt: växlande.

Användbarhet: vid låg huminositet strörtov, vid högre vanligen god brännertov.

Starrmosstov. En av olika modersamhällen bildad mellanform mellan starrtorv och vitmosstov, bestående av en mer eller mindre tät rotfilt av starrarter och tuvdun i en grundmassa av vitmossrester. Huminositet växlande, dock mestadels icke särdeles hög. Färg vanligen gul till ljusbrun. Övergångsformer till starrtorv, gungflytorv, björkmosstov och egentlig högmosstov.

Kännetecknande växtrester: frukter och frön av starrarter och vattenklöver m. m., blad och stammar av tranbär och rosling, sporkapslar av *Sphagna*.

Askhalt: }
Kalkhalt: } vanligen låg.

Kvävehalt: växlande, ofta tämligen hög.

Användbarhet: kan i vissa fall vid låg huminositet medtagas vid strörtovtäkt; vid högre huminositet god brännertov.

Björkmosstov. Liknar starrmosstoven, men innehåller mer eller mindre rikligt stubbar och andra rester av björk, av vilka näverfragmenten, liksom i björkkärrtorven, äro särskilt framträdande. Huminositet vanligen hög. Övergångsformer till starrmosstov, lövkärrtorv och tallmosstov.

Kännetecknande växtrester: blad och frukter av björk, frukter och frön av starrarter, vattenklöver o. s. v. samt *Cenococcum geophilum*

Askhalt: }
Kalkhalt: } vanligen låg.

Kvävehalt: växlande.

Användning: vanligen god bränntorv, vars avverkning dock, då stubbarna äro friska, försvaras av dessa.

Tallmosstorv. En nästan alltid höghuminös vitmosstorv, oftast rik på tuvdunsrester och med mer eller mindre tätt stående stubbar av tall. Färg mörkbrun till svart. Övergångsformer till lövkärrtorv, björkosstorv och egentlig högmosstorv.

Kännetecknande växtrester: barr, barkflarn och kottar av tall.

Askhalt:	} vanligen låg.
Kalkhalt:	
Kvävehalt:	

Användbarhet: mycket god bränntorv, vars tillgodogörande dock försvaras av stubbförekomsten.

Fuscumtorv (regenerativ Sphagnumtorv, egentlig högmossetorv). Varianter: **tuvdunstorv (fibertorv)** och **ljungmylla**. Sammansättes av *Sphagnum fuscum* och andra för de öppna högmossarna karakteristiska *Sphagnum*-arter samt innehåller dessutom såsom mer eller mindre underordnade bibeståndsdelar rötter och stamdelar av tuvdun, tuvsäv (*Scirpus caespitosus*) ävensom rötter och kvistar av ljung. Tuvdunet och ljungen kunna i vissa skikt bliva karakteriserande (*tuvdunstorv* eller *fibertorv*; *ljungmylla*). Torvens utseende växlar med huminositeten. Skiljaktigheterna mellan olika varianter kunna vara så betydande, att somliga av dem uppfattats som självständiga torvslag. Sålunda är i regel det, som pläгат kallas »mogen tuvdunstorv» eller »fettorv», och som består av en svart, fet massa med tuvdunsfibrer som den enda utan mikroskopisk undersökning igenkännliga beståndsdel, i själva verket en ytterst starkt humifierad sphagnumtorv. Huminositeten växlar alla graderna igenom. I de mindre huminösa varianterna äro vitmossresterna mycket lätt igenkännliga. Deras blad bilda torvens huvudmassa, och deras stammar genomsätta torven i alla riktningar. Vid högre huminositet bliva vitmossresterna allt otydligare och kunna bliva så starkt destruerade, att man t. o. m. under mikroskopet endast kan identifiera enstaka stamstycken och de talrikt förekommande sporerna. Vitmosstorven har emellertid, även då humifieringen är längst gången, en karakteristiskt kornig, liksom fjällig struktur, som framträder å brottytor av friska prov, och som gör det möjligt för ett vant öga att rätt säkert skilja torven från andra höghuminösa torvarter, t. ex. kärrdy och lövkärrtorv. Färgen varierar i stort sett med huminositeten: från ljusgult eller vitgult hos de lägsta graderna till ljusare eller mörkare brunt hos de medelhöga till brunsvart hos de högsta.

Kännetecknande växtrester: utom torvbildarna själva mer eller mindre rikligt blad och stammar av tranbär och rosling; f. ö. nästan intet.

Askhalt: }
 Kalkhalt: } nästan alltid mycket låg.
 Kvävehalt: }

Användbarhet: vid lägre huminositet strötorg, vid högre utmärkt bräntorg med högt värmevärde, låg askhalt, god sammanhållning och täthet.

Utom de nu beskrivna jordarterna observeras förekomst i torven av mineralutfällningar såsom **myrmalm**, **siderit** och **järnockra**, **vivianit** och **kalktuff**, samtliga avsatta ur grundvatten, som sökt sig fram genom torven.

Siderit är en smutsvit, tät massa av järnoxidulcarbonat, som mycket lätt uppoxideras till rostfärgat järnoxidhydrat (*myrmalm*, *järnockra*). Angiver hög askhalt hos torven och verkar hämmande på växtligheten.

Vivianit är ett järnfosfat, som förekommer tillsammans med myrmalm och siderit. Vivianiten är i friskt tillstånd vit, men antager i luften mer eller mindre bjärt blå färg. Användbar som fosforsyre-gödning, om den, såsom dock mera sällan är fallet, förekommer någorlunda ren i större mängder.

Kalktuff består av kolsyrad kalk, som i form av fasta skorpor utfällts kring mossor eller andra kärrväxter. Vanligen porös, men någon gång kompakt och (efter torkning) hård och i så fall användbar som byggnadssten; eljes, om den, såsom ofta är fallet, förekommer i mäktiga, tämligen lätt tillgängliga lager, lämplig för kalkbränning.

Fältbestämning av torvens huminositet, halt av tuvdunsfibrer, rot-trådar och ved samt blöthetsgrad.

För angivande av torvslagens »förmultningsgrad» eller *huminositet* (H) användes vid torvinventeringen en 10-gradig skala:

- H1: Fullständigt oförmultnad och dyfri torv, som vid kramning i handen avger endast färglöst, klart vatten.
- H2: Så gott som fullständigt oförmultnad och dyfri torv, som vid kramning i handen avger nästan klart, färglöst vatten.
- H3: Föga förmultnad eller mycket svagt dyhaltig torv, som vid kramning i handen avger tydligt grumligt vatten, men där ingen torvsubstans passerar mellan fingrarna. Kramningsåterstoden ej grötig.
- H4: Dåligt förmultnad eller något dyhaltig torv, som vid kramning avger starkt grumligt vatten. Kramningsåterstoden något grötig.
- H5: Någorlunda förmultnad eller tämligen dyhaltig torv. Växtstrukturen fullt tydlig, men något beslöjad. Vid kramning

- passerar någon torvsubstans mellan fingrarna, men mest starkt grumligt vatten. Kramningsåterstoden är ganska starkt grötig.
- H6: Någorlunda förmultnad eller tämligen dyhaltig torv med otydlig växtstruktur. Vid kramning passerar högst omkring en tredjedel av torvsubstansen mellan fingrarna. Återstoden starkt grötig, men med tydligare växtstruktur än den okramade torven.
- H7: Ganska väl förmultnad eller betydligt dyhaltig torv, i vilken dock ännu rätt mycket av växtstrukturen kan skönjas. Vid kramning passerar omkring hälften av torvsubstansen mellan fingrarna. Om dessutom vatten avgår, är detta vällingartat.
- H8: Väl förmultnad eller starkt dyhaltig torv med mycket otydligt skönjbar växtstruktur. Vid kramning passerar omkring två tredjedelar av torvsubstansen mellan fingrarna och möjligen dessutom något vällingartat vatten. Återstoden består huvudsakligen av mot förtorvning mera motståndskraftiga fibrer och rottrådar.
- H9: Så gott som fullständigt förmultnad eller nästan helt dyartad torv, i vilken nästan ingen växtstruktur framträder. Nästan hela torvmassan passerar vid kramning mellan fingrarna som en homogen gröt.
- H10: Fullständigt förmultnad eller helt dyartad torv, i vilken ingen växtsubstans framträder. Hela torvmassan passerar vid kramning mellan fingrarna.

Myckenheten *tuvdunsfibrer* (F), *rottrådar* (R) och *trärester* (V) i torvens grundmassa anges med 4-gradiga skalor:

F₀, R₀, V₀: frånvaro av fibrer, rottrådar resp. trärester.

F₁, R₁, V₁: obetydlig förekomst av fibrer, rottrådar resp. trärester.

F₂, R₂, V₂: riklig, men ej övervägande förekomst av fibrer, rottrådar resp. trärester.

F₃, R₃, V₃: torvens huvudmassa utgöres av fibrer, rottrådar resp. trärester.

Jordarternas *blöthetsgrad* (B) anges efter en 5-gradig skala:

B₁: lufttorr.

B₂: något torkad.

B₃: normal vattenhalt.

B₄: mycket blöt.

B₅: övervägande fritt vatten.

För beredning av bränttorv är det av vikt att kunna bedöma sammanhållningen hos den av olika slags råtorv beredda produkten. Vid torvtekniska undersökningar användes i detta syfte en 5-gradig skala, grundad på erfarenheten från torvberedning. Vid S. G. U:s torvinventering bestämes icke sammanhållning. Den kan emellertid efter

normer, utarbetade av statens torvingenjörer, bedömas med ledning av torvslagsbestämningen samt torvslagets huminositet och halt av fibrer, rottrådar och trärester.

Registret.

Vid rekognosceringen undersökes landet rutvis. Varje ruta motsvarar ett blad av Generalstabens karta i skalan 1 : 100 000 över södra Sverige. Efter hand som resp. kartblad färdigrekognoscerats, utarbetas kortregistret. Härvid numreras de undersökta torvmarkerna med en nummerserie för varje blad. Varje undersökt torvmark i landet kan sålunda betecknas med kartbladsnumret och torvmarksnumret å bladet. Nummerföljden löper från vänster till höger på bladet med början i nedre (södra) kanten samt ordnas så, att alla torvmarker inom en socken komma i följd. Fallor en torvmark i flera socknar, föres den till den socken, den största eller eljest viktigaste delen tillhör.

De registrerade torvmarkerna utmärkas på topografiska kartan och förses med resp. kortnummer. Om en torvmark faller på olika angränsande kartblad, registreras den å det blad, där största delen ligger. Å övriga delar införes dess fullständiga registerbeteckning, d. v. s. både blad och kortnummer.

Torvmarkernas arealer anges på korten i avrundade tal efter uppmätning på de geologiska kartbladen med iakttagande av under rekognosceringen gjorda rättelser.

Under kortens rubrik »Byggnad» införes i sammandrag lagerföljden inom torvmarkerna i dess helhet eller inom olikartade delar av densamma. Därvid angivas torvslagen uppifrån nedåt samt dessas huminositet, blöthet samt halt av tuvdunsfibrer, rottrådar och ved. Dessa uttryckas dock icke i medelvärden utan så, att de förhärskande värdena återgivas med de underordnade tillfogade inom parentes, t. ex. H (5—) 6—7 (—8), vilket betyder, att huminositeten i lagret oftast är 6—7, men att smärre partier visa H₅ och H₈. Då inom ett som enhet behandlat lager olikhet föreligger mellan olika nivåer inom detsamma, anges detta. För lagrens mäktighet anges likaledes de förhärskande måtten, samt dessutom i vissa fall maximimått. Ändrar sig mäktigheten genom en som enhet behandlad mossdel, anges detta. Vidare anges torvmarkens totalmäktighet efter samma norm som lagermäktigheterna.

Under rubriken »Möjligt tillgodogörande» givas endast principiella anvisningar angående de sätt, på vilka torvmarkerna eventuellt kunna utnyttjas, d. v. s. huruvida och varest inom desamma finnes för bränsletillverkning (efter nuvarande metoder) eller för ströberedning lämplig torv, om någon del av torvmarksytan lämpar sig som odlings-

mark, samt huruvida bottarna eller djupare liggande torvlager efter bortschaktande av hela torvmassan eller någon del därav böra odlas (bottenodling). Detaljanvisningar angående olika sätt för bränsleframställning, huruvida eventuella odlingsytor böra begagnas såsom åker, äng eller för skogsbörd o. s. v., givas i regel icke. Den sakkunnige kan lätt i beskrivningen själv finna ledning för dylika specialfrågors besvarande. Med [] angives, att ett för viss användning anvisat lager icke är fullt tjänligt, t. ex. på grund av mindre god beskaffenhet, liten mäktighet eller svåråtkomlighet. Särskilt goda bränn-torv- eller strötörvförekomster påpekas.

Detaljupplysningar utöver den summariska karakteristik registerkorten innehålla kunna hämtas ur de i Sveriges geologiska undersöknings arkiv förvarade fältdagböckerna, profilerna och rekognosceringskartorna.

Publicerat utdrag ur torvmarksregistret.

Sedan kortregistret till ett kartblad blivit helt utarbetat, utväljes ett antal torvmarksbeskrivningar, vilka jämte registerkartan offentliggöras. Bladen bibehålla den numrering, de hava i topografiska kartserien, även om de icke rekognosceras och utgivas i denna nummerföljd.

Vid utväljandet av de torvmarker, vilkas beskrivningar skola offentliggöras, tillämpas den normen, att alla torvmarker av 50 har ytvidd eller däröver medtagas. Av de mindre medtagas sådana, som anses äga särskilt intresse i praktiskt hänseende, alltså t. ex. särskilt goda bränn-torv- eller torvströmossar.

Anvisningar för förfrågningar.

Å de tryckta registerkartorna återfinnas *alla* i registret upptagna torvmarker med resp. kortnummer. Önskas upplysning angående en torvmark, som ej medtagits i den tryckta beskrivningen, uppsökes torvmarken på registerkartan, och förfrågan göres hos Sveriges geologiska undersökning med angivande av såväl kartans i övre vänstra hörnet tryckta nummer som torvmarksnumret. Torvmarksnamn böra helst icke användas, då dylika ofta icke äro allmänt vedertagna, t. ex. då en och samma torvmark benämnes efter flera gårdar, som hava ägolotter på densamma, eller ock kunna föranleda förväxlingar, t. ex. då samma namn brukas för ett flertal torvmarker i olika trakter, t. ex. Stormossen, Flomossen o. s. v.

Förfrågningar rörande torvmarker böra adresseras: Sveriges geologiska undersökning, *Stockholm 50.*

Kartbladet n:r 34 Ulricehamn.¹

N:r 3.

Socken: Toarp.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Två högmossar (ljung-tuvdunsmossar med martallar), skilda genom en bäck; i den östra en göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt NNV; mossplanet höjer sig upp till c:a $1\frac{1}{2}$ — $1\frac{3}{4}$ m. över avloppet och c:a $1\frac{1}{4}$ m. över gölen i Ö.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv (nedåt starrmossatorv), H 3—8 (oregelbundet växlande på olika nivåer); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 (—1)	intill $3\frac{1}{4}$ m.
2. Därunder: Lövkärrtorv (starrtorv), H (4—5—8—) 9 (—10); B 3; F 0; R 0 — 1—2; V (0—) 2 (—3)	» $3\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Gytta (svämtorv)	» $3\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	6—9 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvtäkt i SV; odling på spridda ställen.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2.

Fr. N.

N:r 4.

Socken: Toarp.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med dyhöljor och enstaka martallar). B. Kärrmark (lövkärr med uppstickande morän), mellan högmossarna.

Lutningsförhållanden. Naturliga avlopp åt V och SO; mossplanet höjer sig i södra högmossepartiet upp till $2\frac{1}{4}$ m. och i nordvästra högmossepartiet upp till $1\frac{1}{4}$ m. över kärrpartiet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B (2—) 3; F 0 (—1—2); R 0 (—1); V 0	intill 3 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8; B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0	» $1\frac{1}{2}$ »

¹ Fältundersökningarna å kartbladet Ulricehamn äro utförda av S. Arbman (S. A.), S. Borg (S. Bg.), L. Bång (L. B.), H. Fritjofsson (H. F-n.), E. Granlund (E. G.), G. Lundqvist (G. L.), Fr. Nilsson (Fr. N.), R. Sandegren (R. S.), H. Thomasson (H. Th-n.) och N. Willén (N. W.). Signaturerna efter torvmarksbeskrivningarna angiva, av vilken eller vilka rekognoscörer fältundersökningen utförts.

Registret är utarbetat av H. Thomasson.

3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 . . . intill 1 m.
Totalmäktighet intill $4\frac{3}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Torvlagret föga mäktigt intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränntorvtäkt i västra delen av nordvästra högmossepartiet.

Mojligt tillgodogörande. Strörtorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3.
— Odling: B.

Fr. N.

N:r 5.

Socken: Toarp. Areal 25 har.
Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med spridda tallar); i västra delen morän; mot östra kanten en mindre göl. B. Kärrmark med lövskog, i NV.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 4 m. över laggen i S. B. Kärrmarken höjer sig upp till c:a $1\frac{3}{4}$ m. över laggen i S. Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); (i S och SV 2 m. under ytan $\frac{1}{2}$ m. H 7 (—8); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0; V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv (starrmosstorv), H 6—7; B 3; F 0 (—1); R (0—) 1; V 0 c:a 1 »
3. Underst: Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0; V (1—) 2 intill $1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet intill $5\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1—2 c:a $1\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Mojligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — [Bränntorv: A: 2—3; B.] — Odling: B; [bottenodling i A: 3.]

Fr. N.

N:r 7.

Socken: Toarp. Areal 9 har.
Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med gles buskskog av tall och gran), i SO. B. Kärrmark (starrkärr med *Myrica* och Sphagnumtuvor), i NV. — Mellan A och B en bäck.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV genom en bäck. A. Högmossen höjer sig upp till $2\frac{1}{2}$ m. över bäcken. B. Kärrmarksytan ligger $1-1\frac{1}{4}$ m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3—4; F 0 (—1); R 0—1; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7; B 3; F 0; R 0—1; V 0 » $\frac{3}{4}$ »

3. Därunder: Starrtorv, H (5—) 7; B 3; F 0; R 2 (—3); V 0 c:a	1 ¹ / ₂ m.
4. Underst: Gyttja (svämtorv) »	4 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet c:a	8 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5—8; B 3—4; F 0; R 1—2; V 0—1 c:a	1 m.
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 2 »	1 ¹ / ₂ »
3. Underst: Gyttja (svämtorv) »	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet c:a	4 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; B: 1—2. — [Bottenodling på A: 3].

Fr. N.

N:r 8.

Socken: Toarp.

Areal 12 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, i S öppen och med dyhöljor, i N med buskskog av tall och gran); i Ö utlöpande i en lång, smal kärrflik, som omsluter Jällsjön; inom kärrdelen uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt V; mossplanet höjer sig upp till 3¹/₄ m. över bäcken; Jällsjön har särskilt avlopp åt SV.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 0; R 0—1 (—2); V 0 c:a	1 ¹ / ₂ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 (—1) intill	1 ³ / ₄ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1—2 (—3) »	3 »
4. Därunder: Starrtorv, H 6—7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 »	1 »
5. Underst: Gyttja »	1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	3 ¹ / ₂ —8 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i västra och östra delarna; strörtorvtäkt i norra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Bränntorv: 2—4. — [Bottenodling på 3.]

Fr. N.

N:r 17.

Socken: Toarp.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Kärrmark, genomrunnen av en bäck. *B.* Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse), i sydöstra fliken.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt S. *A.* Kärrmarken ligger c:a 1 m. över bäcken. *B.* Mossplanet höjer sig upp till c:a 3 m. över bäcken.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv (starrtorv, i N nedåt övergående i kär- dy), H (4—) 6—9; B 2 (—3); F 0; R 1—2; V 0—1 . . . intill	1 ³ / ₄ m.
--	----------------------------------

2. Underst: Gyttja (centralt $2\frac{1}{2}$ m. under ytan c:a $\frac{1}{4}$ m.
kalkgyttja) intill $1\frac{3}{4}$ m.
Totalmäktighet intill 3 m.

B. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4 (—5); B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0 c:a 1 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 8—9; B 3; F 0 (—1);
R 0 (—1); V 0—1 » $2\frac{3}{4}$ »
3. Därunder: Kärrdy, R 0—1; V 1 » $\frac{1}{2}$ »
4. Därunder: Gungflytorv, H 5; B 3; F 0; R 0—1; V 0 » $\frac{1}{4}$ »
5. Underst: Gyttja (leryttja) » 1 »
Totalmäktighet c:a $5\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; bränntorvtäkt i högmossens nordvästra del.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: B: 1. — Bränntorv: B: 2—3.

Fr. N.

N:r 20.

Socken: Toarp.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse); i sydvästra hörnet kärrmark. Torvmarken starkt sönderdelad genom fastmarksuddar och öar.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV genom en upprensad bäck, som genomflyter torvmarken i dess längdriktning; mossplanen höjer sig i NV upp till $2\frac{1}{2}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Sydvästra högmossedelen:

1. Överst (saknas längst i SV): Sphagnumtorv, H 3; B 3;
F 0 (—1); R 1; V 0 intill 1 m.
2. Därunder (ytlager i SV): Starrmosstorv, H (4—) 5—6
(—8); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 » $1\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Starrtorv, H 4—5; B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 » $1\frac{3}{4}$ »
4. Därunder (bottenlager längst i SV): Sjödy » $1\frac{3}{4}$ »
5. Därunder (saknas i SV): Kalkgyttja c:a $\frac{1}{2}$ »
6. Underst (saknas i SV): Leryttja tunt lager
Totalmäktighet intill $5\frac{1}{2}$ m.

B. Mittpartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3; B 3 (—4); F 0; R 0—1;
V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Starrmosstorv, H 5—6; B 3; F 0; R 1; V 0 » 2 »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0; R 0—1;
V 0 » 1 »
4. Därunder: Sjödy » $1\frac{1}{2}$ »
5. Underst: Kalkgyttja » $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet c:a $6\frac{1}{4}$ m.

C. Nordvästra fliken:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 2—3; F 0; R
(0—) 1; V 0 c:a 1 m.

2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); ($2\frac{1}{4}$ m. under ytan $\frac{1}{2}$ m. H 3—4); B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0 (—1) c:a 2 m.
3. Därunder: Starrmosstorv, H (5—) 6 (—7); B 3; F 0; R 1—2; V 0—1 » $1\frac{1}{4}$ »
4. Underst: Sjödy och gyttja » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $5\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning. Odling i SV och i mittpartiet; brännortvtäkt flerstädes i NV.

Möjligt tillgodogörande. Strötory: A: 1; B: 1; C: 1. — Brännortv: [A: 2; B: 2;] C: 2—3. — Bottenodling på A: 2; [på B: 2].

Fr. N.

N:r 22. Lundamossen.

Socken: Toarp.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar och i S dyhöljor), skilda genom en smal kärmark med uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO; mossplanet höjer sig i N och S upp till c:a $3\frac{1}{4}$ m. över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B (2—) 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7 (—8); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 » 1 »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 » $1\frac{1}{4}$ »
4. Därunder: Lövkärrtorv, H (8—) 9 (—10); B 3; F 0; R 0—1; V 1—2 » 1 »
5. Därunder (endast i nordöstra delen): Starrtorv (nedåt vasstorvartad), H 5—6; B 3; F 0; R 2 (—3); V 0 (—1) c:a $\frac{1}{4}$ »
6. Därunder (endast i sydöstra delen och bottenlager där): Sphagnumtorv, H 2—3; B 3; F 0; R 0—1; V 0 » $\frac{1}{4}$ »
7. Underst (endast i NO): Gyttja » $\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $4\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i torvmarkens mellersta delar; strötortvtäkt längst i NO; brännortvtäkt i norra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötory: 1. — Brännortv: 2—4.

Fr. N.

N:r 24. Hallabromossen.

Socken: Toarp.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdunsmosse med spridda martallar, talrika dyhöljor och enstaka dräneringsrännor); lagg i S.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SV; mossplanet höjer sig upp till $4\frac{3}{4}$ m. över bäcken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F (0—) 1 (—2); R 1; V 0 intill 1¹/₂ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1) » 1 »
 3. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1 (—2) » 1¹/₄ »
 4. Underst (endast i västra delen): Gyttja c:a 1¹/₄ »
- Totalmäktighet intill 3¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i NO; brännortvtäkt i SO.

Mojligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Brännortv: 2—3. — Bottenodling i 3.

Fr. N.

N:r 27. Toarpsmossen.

Socken: Toarp.

Areal 130 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, delvis öppen, delvis med martallar och Myrica); genomrinner av en å; kring denna ställvis starrkärr.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom ån åt N; mossplanet höjer sig i södra fliken upp till 3 m. över ån; huvudsaklig lutning åt N.

Byggnad.

A. Södra huvuddelen och nordvästra fliken:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4—5 (—8); B (2—) 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0 intill 1¹/₂ m.
 2. Därunder (saknas längst i S): Kärrtorv (ställvis starrmoss-torv), H (6—8—) 9; B (2—) 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1; V 0—1 » 1 »
 3. Därunder (saknas längst i S): Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); (i ett mindre centralt parti H 3); B 3; F 0—1; R 0—1 (—2); V 0 » 2 »
 4. Därunder: Lövkärrtorv, H (7—) 8—9 (—10); B 3; F 0; R 0—1 (—2); V (0—) 1 (—2) » 2¹/₄ »
 5. Därunder: Starrtorv (mot S genom starrmoss-torv övergående i gungflytorv), H (4—) 5—6 (—7); B 3; F 0; R 1—2; V 0—1 » 1 »
 6. Därunder (bottenlager längst i S): Gyttja » 1¹/₂ »
 7. Underst (saknas längst i S): Kalkgyttja » 1¹/₂ »
- Totalmäktighet intill 5¹/₂ m.

B. Norra huvuddelen:

1. Överst: Sphagnumtorv (delvis starrmoss-torv), H (3—) 4—5 (—6); B (2—) 3; F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 (—1) . intill 2 m.
2. Därunder (endast i nordligaste fliken och angränsande delar av huvudpartiet): Lövkärrtorv (ställvis kärrdyartad), H 8—9; B (2—) 3; F 0; R 0—1; V (1—) 2 » 1¹/₂ »
3. Därunder: Starrtorv (nedåt kärrdy), H (5—) 6 (—7); B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 » 1 »

4. Underst: Gyttja (nedåt kalkgyttja) c:a $\frac{3}{4}$ m.
 Totalmäktighet intill 4 m.

Underlag. Mjåla; mot kanterna morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen med undantag av sydvästra hörnet och nordvästra fliken; bränntorvtäkt i nordvästra fliken och längst i N; blekningsfält längst i S.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg: A: 1 (ojämn); B: övre 1. — Bränntorg: A: 2—5; B: undre 1—3.

Fr. N.

N:r 28. Andaredsmossen.

Socken: Toarp.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Högmossa (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, i S med Myrica och dyhöljor); genomrinner av en bäck.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt SO till torvmarken 34/17; mossplanet höjer sig i N upp till $5\frac{1}{4}$ m. och i S upp till $2\frac{3}{4}$ m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B (2—) 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0 c:a 1 m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R 0 (—1); V 0 (—1) intill $1\frac{1}{4}$ »
 3. Därunder (saknas i södra delen): Sphagnumtorv, H (4—) 5—6 (—7); B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0 » 2 »
 4. Därunder (endast centralt): Skogsmosstorv, H (8—) 9; B 3; F 1 (—2); R 0; V 1 c:a $\frac{1}{2}$ »
 5. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorv), H 8—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 (—2) intill $1\frac{1}{4}$ »
 6. Därunder (endast omedelbart S om bäcken): Starrtorv, H 4—6; B 3; F 0; R (1—) 2 (—3); V 0 c:a $1\frac{1}{4}$ »
 7. Underst: Gyttja » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $6\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i sydvästra hörnet; strötortäkt i S och mitt i torvmarken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg: 1. — Bränntorg: 2—5 [—6]. — Bottenodling i 5.

Fr. N.

N:r 34.

Socken: Brämhult.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. Högmossa (ljung-tuvdunsmossa); i sydvästra fliken uppstickande morän; här och var kärrpartier, särskilt i V.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO; mossplanet höjer sig i S upp till $7\frac{1}{2}$ m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0 (—1); R 1; V 0—1 intill $1\frac{3}{4}$ m.

2. Därunder: Sphagnumtorv (ställvis starrmosstorv), H (6—) 7 (—8); B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1)	intill 1 m.
3. Därunder (saknas i de centrala delarna): Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 1 (—2)	» 1 ³ / ₄ »
4. Underst: Gyttja	c:a 1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a 3 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2—3. — Bottenodling i 3.

Fr. N.

N:r 37.

Socken: Rångedala samt Brämhult.

Areal 13 har.

Ytbeskaffenhet. Högmossa (ljung-tuvdunsmossa med martallar och kraftigare tallar mot kanterna); i NV uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 2¹/₂ m. över laggen i NV.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0 (—1); V 0	c:a 1 ¹ / ₄ m.
2. Underst: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H 6—8; B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0—1	» 2 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a 3 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1917). Strötorvtäkt och bränntorvtäkt i NV.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Bränntorv: 2.

R. S.

N:r 38.

Socken: Rångedala.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmossa (ljung-tuvdunsmossa med martallar och dyhöljor). B. Kärrmark, i de båda nordliga flikarna.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal i NO. A. Mossplanet högsta delar nå upp till c:a 2¹/₂ m. över kärrmarken. B. Kärrmarksytan ligger c:a 1¹/₄ m. över vattenytan i kanalen.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0; R 0—1; V 0	c:a 1 ¹ / ₂ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0	intill 2 »
3. Underst: Kärrtorv (lövkärrtorv), H 7—8—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1	» 1 »
Totalmäktighet	intill 3 ¹ / ₂ m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv (lövkärrtorv, kärrdy), H (7—) 8 (—9); B (2—) 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1	c:a 1 ¹ / ₂ m.
--	--------------------------------------

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i kärrmarken; brännortvåkt i högmossepartiets norra del.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—2. — Bottenodling på A: 3.

Fr. N.

N:r 39.

Socken: Rångedala samt Toarp.

Areal 75 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar, Myrica och dyhöljor), NV om en genom torvmarken rinnande bäck. B. Kärrmark (starrkärr med buskskog av björk, tall och gran), SO om bäcken samt mellan de båda högmossepartierna.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt NO; denna faller 26 m. på 100 m. A. Mossplanet höjer sig i SV upp till $3\frac{1}{4}$ m. över bäcken.

B. Kärrmarksytan ligger $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0	intill 2 m.
(Mäktigast i sydvästra högmossepartiet.)	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—6—)7—8; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	» 2 »
3. Därunder (saknas i SV): Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1—2	» $1\frac{1}{2}$ »
4. Därunder: Starrtorv, H (6—) 7—8; B 3; F 0; R (1—) 2; V 0—1	» $1\frac{3}{4}$ »
5. Underst: Gyttja	» 1 »
Totalmäktighet	intill $5\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Starrtorv, H (6—) 7—8; B (2—) 3; F 0; R 1—2; V 0	c:a $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0; R 0—1; V 0—1 intill 1	»
3. Därunder (endast centralt): Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0; R 0—1; V 0—1	c:a 1 »
4. Därunder (bottenlager i NO): Gyttja	» $\frac{1}{4}$ »
5. Underst (saknas i NO): Kalkgyttja	» $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	intill $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över nästan hela kärrmarken; strörtorvåkt och brännortvåkt i SV.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Brännortv: A: 2—4. — [Bottenodling i A: 3 efter sänkning av avloppet.]

Fr. N.

N:r 42. Folsjömossen.

Socken: Rångedala.

Areal 95 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar och här och var dyhöljor), kring Folsjön, skilda åt av tre radierande bäckar, samt en kärrmark längs norra och östra torvmarkskanterna och utefter nordvästra och sydöstra bäckarna.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt NV. A och B. Mossplanet når i NO och V upp till $4\frac{1}{2}$ m. och i S upp till $5\frac{3}{4}$ m. över Folsjöns vattenyta. C. Kärrmarksytan ligger c:a $1\frac{1}{2}$ m. över densamma. Byggnad.

A. Nordöstra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4—5); B 3; F (0—1—)2 (—3); R 0 (—1—2); V 0 intill $1\frac{3}{4}$ m.
 2. Därunder (saknas längst i NO): Sphagnumtorv, H (6—)8 (—9); B (2—) 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 » $2\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorv), H (6—7—)8; B 3; F 0; R (0—1—) 2 (—3); V 0—1 (—2) » $2\frac{1}{2}$ »
 4. Därunder: Starrtorv, H 4—5; B 3; F 0; R 3; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ »
 5. Underst: Gyttja (närmast Folsjön $\frac{1}{2}$ m. kalkgyttja) intill $1\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $5\frac{1}{2}$ m.

B. Södra och västra högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F (0—) 1 (—2); R 0 (—1); V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—6—) 7 (—8) (mot västra resp. södra kanten i västra och södra högmossepartierna på $3\frac{1}{2}$ resp. $2\frac{1}{2}$ m. under ytan intill $1\frac{1}{4}$ m. H (2—) 3—4; B (2—) 3; F 0—1 (—2); R 0 (—1—2); V 0—1 » 4 »
 3. Därunder: Lövkärrtorv, H (7—) 8 (—9); B 2—3; F 0; R 0 (—1); V (1—) 2 (—3) » 1 »
 4. Därunder (saknas i centrala delen av södra högmossepartiet): Starrtorv, H (4—) 5—6; B 3; F 0; R 3; V 0 » $\frac{1}{2}$ »
 5. Underst: Gyttja (ställvis ett tunt lager kalkgyttja) c:a $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $6\frac{1}{4}$ m.

C. Kärrmarken:

1. Överst: Starrtorv, H (4—) 5—6 (—7); B (2—) 3; F 0; R 2—3; V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder (vanligen bottenlager; saknas i SO): Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 0—1 » $1\frac{1}{2}$ »
 3. Underst (endast i SO): Gyttja c:a $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $3\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1917). Odling över större delen av kärrmarken; strötorvtäkt i västra högmossepartiet; bränntorvtäkt i alla tre högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1; B: 1. — Bränntorv: A: 2—3; B: 2—4; [C: 1 —2]. — [Bottenodling i A: 3; i B: 3; på C: 2.]

R. S.

N:r 44.

Socken: Rångedala.

Areal 55 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med buskskog av tall, gran och björk), i S. B. Kärrmark, i mellersta delen. C. Torrlagd sjöbotten vid Marsjön, i NV.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N till den västra av de tre efter sänkningen av Marsjön kvarstående sjöarna. *A.* Mossplanet höjer sig upp till c:a $1\frac{1}{4}$ m. över avloppet. *B.* Kärrmarksytan ligger c:a $\frac{3}{4}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5; B 2—3; F 0 (—1—2); R 0—1; V 0	c:a	$\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder (endast i södra delen): Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 0 (—1—2); R 1; V 0 (—1)	»	1 »
3. Därunder: Kärrtorv (lövkärrtorv, startorv), H (5—) 6 (—9); B 2—3; F 0; R 0—2 (—3); V 0(—1)	intill	$2\frac{1}{4}$ »
4. Underst: Gyttja (centralt ett tunt lager kalkgyttja)	»	1 »
Totalmäktighet	intill	4 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst (enda lager i sydöstra delen): Startorv (upptill myllartad), H (5—) 6 (—7); B 2—3; F 0; R 1—2; V 0 intill	$1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder (saknas i SO): Gyttja	c:a $\frac{1}{4}$ »
3. Underst (saknas i SO): Kalkgyttja	» $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	intill 2 m.

C. Den torrlagda sjöbotten:

Sjödy tunt lager.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; bränntorvtäcker över hela högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—3; [B: 1]. — Odling: C; bottenodling i A: 3 (åtminstone i norra delen).

Fr. N.

N:r 45. Viskamossarna.

Socken: Gingri samt Rångedala och Tärby. Areal 170 har. Ytbeskaffenhet. *A.* Kärrmark, kring Viskan och dess tillflöden. *B.* Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med buskskog av tall, gran och björk), i södra delen.

Lutningsförhållanden. *A.* Kärrmarksytan ligger c:a $1\frac{1}{2}$ m. över Viskan. *B.* Mossplanet höjer sig upp till c:a $3\frac{1}{2}$ m. över Viskan.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv (kärrdy, startorv, upptill myllartad), H (6—) 7 (—8); B (2—) 3; F 0; R (1—) 2; V 0	intill	$1\frac{3}{4}$ m.
2. Därunder (saknas i västra delen av den stora, södra fliken): Gyttja	c:a	$\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Kalkgyttja	»	$\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	intill	$2\frac{1}{2}$ m.

B. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 0; R 0; V 0	c:a	$\frac{1}{2}$ m.
--	-----	------------------

2. Därunder: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H 6—8 (—9); B 3; F 0—2; R 0 (—1); V 0—2	c:a	2	m.
3. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 2 (—3); V 0	»	1	»
4. Underst: Gyttja	»	1/4	»
Totalmäktighet	c:a	3 3/4	m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1917). Odling över hela kärrmarken; strö- och bränntorvtäkt i norra delen av högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: B: 1—3. — Bottenodling i B: 3. — [Kraftcentral.]

R. S.

N:r 46.

Socken: Tärby samt Fristad.

Areal 60 har.

Ytbeskaffenhet. A. Kärrmark, här och var med uppstickande morän, i N och V. B. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor), i SO omkring Kärrasjön.

Lutningsförhållanden. Kärrasjön har avlopp genom en bäck åt S. A. Kärrmarksytan ligger c:a 1 m. över sjön. B. Mossplanet höjer sig upp till c:a 3 m. över sjön.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Starrtorv, H 5; B 3; F 0; R 2; V 0	c:a	1/2	m.
2. Därunder: Kärrdy (nedåt sandig och sjödyartad), B 3; F 0; R 1; V 0—1	»	1	»
3. Därunder: Kärrtorv (uppåt lövkärrtorvartad), H 8; B 3; F 0; R (0—) 1; V (0—) 2	»	1 1/2	»
4. Underst: Sjödy, kalkgyttja och lergyttja	»	1 3/4	»
Totalmäktighet	c:a	4 3/4	m.

B. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H (6—7—) 8; B (2—) 3; F 0—1 (—2); R 0 (—1); V 0 (—1—2)	c:a	3 3/4	m.
2. Därunder: Gungflytorv, H 4—5; B 3; F 0; R 0; V 0	»	1/4	»
3. Därunder: Starrtorv, H 7; B 3; F 0; R 2; V 0	»	1/2	»
4. Underst: Sjödy, gyttja, kalkgyttja och lergyttja	»	1	»
Totalmäktighet	c:a	5 1/2	m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1917). Odling över större delen av kärrmarken; bränntorvtäkt i norra delen av högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: [A: 1—3]; B: 1—3. — Odling: A.

R. S.

N:r 50.

Socken: Varnum samt Rångedala.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar).

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom en bäck åt NO; mossplanet höjer sig i västra delen upp till 3 1/2 m., centralt upp till 3 1/4 m. och i nordöstra fliken 1 3/4—2 1/4 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Västra huvuddelen:

1. Överst (saknas mot södra och nordöstra kanterna): Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 intill $\frac{3}{4}$ m.
 2. Därunder (ställvis ytlager): Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8—9); (i V $2\frac{1}{2}$ m. under ytan c:a 1 m. H 4—5); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1) » $2\frac{3}{4}$ »
 3. Därunder (ställvis bottenlager): Lövkärrtorv (kärrdy), H 9; B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1—2 » 2 »
 4. Underst (saknas i västra och södra kanterna): Gyttja och kalkgyttja » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $5\frac{1}{2}$ m.

B. Mittpartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5—6 (—8); ($2\frac{3}{4}$ m. under ytan $\frac{3}{4}$ m. H 4—5); B 3; F 0—1; R 0 (—1); V 0 . . . c:a $4\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Gungflytorv, H 3—4; B 3; F 0; R 0; V 0 . . . » $\frac{1}{4}$ »
 3. Underst: Gyttja och kalkgyttja » $\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $5\frac{1}{2}$ m.

C. Nordöstra fliken:

1. Överst: Starrtorv (kärrdy), H 5—9; B 3; F 0; R 2; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m.
 2. Underst: Gyttja och kalkgyttja » $\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $1\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling på södra och västra laggarna samt i NO; brännortvåtkter här och var.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—3; B: 1—2; [C: 1]. — Odling: C; bottenodling i A: 3.

Fr. N.

N:r 51.

Socken: Södra Ving.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark, mot västra kantens mitt med högmossekaraktär; i östra kanten en bäck.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N; kärrmarksytan ligger $\frac{1}{2}$ —1 m. över denna och den högmosseartade delen c:a $1\frac{1}{4}$ m. över densamma.

Byggnad.

A. Kärrmarken närmast bäcken:

1. Överst (vanligen enda lager): Kärrtorv (lövkärrtorv, nedåt kärrdy), H (7—) 9; B (2—) 3 (—4); F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1—2 intill $2\frac{3}{4}$ m.
 2. Underst (endast längst i N): Kalkgyttja c:a 1 »
- Totalmäktighet intill $2\frac{3}{4}$ m.

B. Sydvästra kärrmarksdelen:

Starrtorv, H 5—6 (—8); B 3; F 0; R (1—) 2 (—3); V 0—1 c:a 3 m.

C. Den högmosseartade delen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7; B 2; F 0—1; R 1; V 0—1 c:a	1 m.
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 . . . »	1 $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . »	1 $\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Kärrdy »	1 $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet c:a	3 $\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling å båda sidor om bäcken och i N. Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1; B; C: 1—4.

Fr. N.

N:r 52.

Socken: Södra Ving samt Härna och Varnum. Areal 100 har. Ytbeskaffenhet. A. Kärrmark, å ömse sidor om Viskan och delvis omslutande Öresjön, Ängsjön och Gårdsjön. B. Ett mindre högmosseparti (ljung-tuvdunsmosse med martallar), V om Ängsjön. C. Två mindre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar), Ö om Öresjön och S om Gårdsjön, samt ett skogsmosseparti (med tall, gran och björk), Ö därom.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom Viskan. A. Kärrmarksytan ligger c:a 1 $\frac{1}{2}$ m. över Viskan. B. Mossplanet höjer sig upp till c:a 3 m. över Viskan. C. Mossplanen höja sig upp till c:a 1 m. över Viskan.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Starrtorv (upptill myllartad, nedåt ställvis kärrdy och vassorv), H (3—4—) 5 (—7—8); B 2—3; F 0; R 1—2; V 0 (—1) intill	1 $\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder (ställvis bottenlager): Svämatorv och sjödy . . . »	1 $\frac{1}{2}$ »
3. Underst (saknas längst i V och Ö): Kalkgyttja . . . c:a	1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet intill	3 $\frac{1}{2}$ m.

B. Högmossepartiet V om Ängsjön:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6; B 2—3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0 c:a	1 m.
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 . . . »	1 $\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Gyttja (kalkgyttja) »	3 $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet c:a	2 $\frac{1}{4}$ m.

C. Högmossepartierna och skogsmossepartiet S om Viskan:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (5—) 7—8; B 2—3; F 0—1; R 0—1; V 0 intill	1 m.
2. Därunder (saknas i högmossepartiet S om Gårdsjön): Kärrtorv, H 9; B (2—) 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 (—2) c:a	1 $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Starrtorv, H (4—) 6—7; B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 intill	1 »
4. Därunder: Svämatorv och gyttja »	1 $\frac{1}{2}$ »
5. Underst: Kalkgyttja »	3 $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet intill	3 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över nästan hela kärrmarken; brännortvtäkt i högmossepartiet V om Ängsjön och skogsmossepartiet S om Viskan.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: B: 1—2; C: 1—3. — Bottenodling i B: 2.

Fr. N.

N:r 55.

Socken: Södra Ving samt Hällstad och Timmele. Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med tuvsäv, öppen mot V, skogbevuxen mot Ö), S om Bredsjön. B. Skogsmosse (med tall, gran, björk och ris), V om Bredsjön. — Mellan A och B ett kärrparti längs Bredsjöns avlopp åt SV; i detta uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SV från Bredsjön till Agnsjön. A. Mossplanet höjer sig upp till c:a 2 m. över Bredsjön. B. Skogsmossen höjer sig upp till c:a 1 m. över samma sjö.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5—7—8; B 3; F 0 (—1); R 0
—1—2 (—3); V 0 intill 2¹/₂ m.
 2. Därunder (bottenlager i södra delen): Lövkärrtorv, H 8
(—9); B 3; F 0; R 0; V (1—) 2 » 1³/₄ »
 3. Därunder (saknas i S): Starrtorv (nedåt vasstorv), H 5;
B 3; F 0; R (1—) 2; V 0 (—1) c:a 1/2 »
 4. Därunder (saknas i S): Gyttja » 1/4 »
 5. Underst (saknas i S): Kalkgyttja mer än 2 »
- Totalmäktighet intill mer än 7 m.

B. Skogsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F 0; R 0—1; V 0 . c:a 1/2 m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H (7—) 8
(—9); B 3; F 0 (—1); R (0—) 1; V (0—) 1 intill 1 »
 3. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1 » 1/2 »
 4. Underst: Starrtorv (i S kärddy), H 5; B 3; F 0; R 1—2;
V 0 » 1/2 »
- Totalmäktighet intill 2¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling på kärrpartiet och skogsmossens nordligaste del; strö- och brännortvtäkt i högmossens centrala delar.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—3; B: 1—4.

N. W.

N:r 58.

Socken: Södra Ving samt Timmele. Areal 65 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark, vid Röstesjöns norra strand och på bägge sidor om sjöns avlopp åt NV; på många ställen uppsticker morän och sand.

Lutningsförhållanden. Kärrmarksytan ligger ³/₄—1 m. över Röstesjön.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv (upptill myllartad), H (7—) 8 (—9); B 3;
F 0; R 1; V 0—1 intill 2 m.
 2. Därunder: Gytta » $\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Kalkgytta » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill 3 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över större delen av kärrmarken.
N. W.

N:r 60.

Socken: Södra Ving.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark, vid södra stranden av Mogden; genomrines av avloppsbacken från sjön Tolken; här och var uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Kärrmarksytan ligger c:a $\frac{1}{2}$ —1 m. över bäcken från Tolken till Mogden.

Byggnad.

1. Överst (vanligen enda lager): Kärrtorv (upptill myllartad),
H (7—) 8; B 2—3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 . . . c:a 1 m.
 2. Underst (endast i nordligaste delen): Sjödy » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $1\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över större delen av kärrmarken.
N. W.

N:r 69.

Socken: Södra Ving samt Tvärred.

Areal 80 har.

Ytbeskaffenhet. Högmossekomplex, omfattande flera högmossepartier, skilda av kärrmark. A. Tre högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsäv mossar med enstaka martallar och dyhöljor), i nordvästra fliken, i mellanpartiets östra del och i södra partiet NV och V om två där befintliga gölar. B. Två högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsäv mossar), S om den södra gölens avloppsback åt V och i sydligaste fliken, samt ett skogsmosseparti (tallmosse), mellan gölarna. C. Kärrmark (starrkärr med Myrica), längst i N, i mellanpartiet och kring gölarnas avlopp.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom bäcken åt V. A. Mossplanet höjer sig i nordvästra högmossepartiet upp till $3\frac{1}{2}$ m. över laggen i N, i det mellersta upp till $1\frac{1}{2}$ m. över omgivande kärrmark samt i det västra upp till $5\frac{3}{4}$ m. över avloppet. B. Mossplanet höjer sig i sydvästra högmossepartiet upp till 4 m. över avloppet, i skogsmossepartiet upp till 2 m. över norra gölen och i södra högmossepartiet upp till 1 m. över omgivande kärrmark.

Byggnad.**A. Nordvästra, mellersta och västra högmossepartierna:**

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5—6); B 3 (—4); F (0—) 1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv (i mellandelens högmosseparti starrmosstorv), H (6—) 7—8 (—9); (lokalt c:a 3 m. under ytan $\frac{1}{2}$ m. H 3); B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1 V 0 » $3\frac{1}{4}$ »

3. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärtrtorv (nedåt kärddy), H (7—) 9; B 3; F 0; R 0—1 (—2); V (0—) 1 (—2) intill 1¹/₂ m.
4. Underst (endast i nordvästra högmossepartiet): Gyttja tunt lager
- Totalmäktighet intill 5³/₄ m.

B. Sydvästra och södra högmossepartierna samt skogsmossepartiet:

1. Överst (enda lager i skogsmossepartiet): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; B 3; F 0—1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0 intill 2 m.
2. Därunder (bottenlager i södra högmossepartiet): Lövkärtrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1—2 » 2¹/₂ »
3. Därunder (endast i sydvästra högmossepartiet): Gungflytorv, H 4; B 3; F 0; R 1; V 0 c:a 1¹/₂ »
4. Underst (endast i sydvästra högmossepartiet): Gyttja (lergyttja) » 1 »
- Totalmäktighet intill 6 m.

C. Kärrmarken:

1. Överst (endast SV om södra gölen): Lövkärtrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 intill 1³/₄ m.
2. Underst (vanligen enda lager): Startorv, H 4—6; B 3; F 0; R 1—2; V 0 » 3¹/₄ »
- Totalmäktighet intill 2¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över större delen av kärrmarken; strötorvtäkt i västra högmossepartiets norra del.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Brännorv: A: undre 1—3; B: 1—3; C: 1—2. — [Bottenodling i B: 2.]

Fr. N.; N. W.

N:r 76. Lövaskogsmossen.

Socken: Äspered samt Toarp och Rångedala.

Areal 170 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar, här och var *Myrica*; i södra delen dyhöljor), N och S om Lövaskogssjön; torvmarken genomrines i mittpartiet och i norra delen av bäckar; längs dessa och sjöstranden obetydliga kärrpartier.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp för Lövaskogssjön och högmossen åt V genom en bäck; mossplanet höjer sig N om sjön upp till 4¹/₄ m. samt S om sjön upp till 3¹/₄ m. över densamma.

Byggnad.

A. Högmossens huvuddel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B (2—) 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1; V 0 intill 1¹/₂ m.
2. Därunder (saknas i torvmarkens sydligaste flik): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B (2—) 3 (—4); F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0 (—1) » 3¹/₂ »
3. Därunder (saknas längst i N och i området närmast Lövaskogssjöns norra strand): Lövkärtrtorv, H (8—) 9; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 1—2 » 1¹/₄ »

4. Därunder (bottenlager längst i N och NV): Starrtorv
(kärrdy, starrmosstorv), H (4—) 5—6 (—7); B 3; F 0;
R (1—) 2 (—3); V 0 intill 1 m.
5. Underst (saknas längst i N och NV): Gyttjor » 1¹/₄ »
Totalmäktighet intill 6¹/₄ m.

B. Högmossepartiet närmast den övertvårande bäcken:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3—4; F 0; R 0 (—1);
V 0 c:a 3³/₄ m.
2. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 2; V 0 » 3³/₄ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 » 3³/₄ »
4. Därunder: Sphagnumtorv, H 4; B 3—4; F 0; R 0; V 0 » 1¹/₄ »
5. Underst: Gyttja » 1¹/₄ »
Totalmäktighet c:a 2³/₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i norra högmossedelens nordvästra kant och i södra delens östra kant samt längs en smal sträcka från sjön mot SSV; strötorvtäkt i norra högmossepartiets nordligaste och sydligaste delar; bränntorvtäkt i norra högmossepartiets nordvästra del.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—4; B: 1—3.
— Bottenodling i B: 3.

Fr. N.

N:r 81.

Socken: Dannike.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, öppen, med dyhöljor), vid västra stranden av Kammsjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig centralt upp till 4 m. och i södra delen upp till 4¹/₂ m. över Kammsjön.

Byggnad.

A. Högmossens centrala del:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0; R 0—1; V 0 c:a 1¹/₂ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); B 3; F (0—)
1 (—2); R 0 (—1); V 0 » 4¹/₂ »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H 4; B 4; F 1; R 0—1; V 0 » 1¹/₂ »
4. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3—4; F 0; R 2; V 0 » 1¹/₂ »
5. Underst: Gyttja (lerygttja) » 1 »
Totalmäktighet c:a 7 m.

B. Högmossens norra och södra delar:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5—6 (—9); (i södra delen på
2 m. under ytan 1¹/₂ m. H 3—4); B (2—) 3; F 0 (—1);
R (0—) 1 (—2); V 0 intill 2¹/₂ m.
2. Därunder (bottenlager i norra delen): Lövkärrtorv, H
(8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V (0—) 1—2 » 3¹/₂ »
3. Underst (saknas i norra delen): Gyttja, lerygttja och
svämtorv c:a 1¹/₂ »
Totalmäktighet intill 7¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling i västra kanten; ströharvning i S; brännortrvtäkt i norra delen.

Möjligt tillgodogörande. Brännortrv: A: 1—4; B: 1—2. — Bottenodling i B: 2. Fr. N.

N:r 82. Brunmossen.

Socken: Dannike.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, mot sjön med tallar, annars öppen med dyhöljor), vid nordvästra stranden av Yttre Åsunden.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i V upp till 5¹/₂ m. över sjön och centralt till c:a 5 m. över densamma.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); (i de centrala delarna 1 m. under ytan och i V 2 m. under ytan 1/2 m. H (3—) 4 (—5); B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0	intill 3 ¹ / ₂ m
2. Därunder: Lövkärtrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1 (—2)	» 1 ¹ / ₂ »
3. Därunder (saknas i V): Starrtorv, H 5 (—6); B 3; F 0; R 1—2; V 0	» 3/4 »
4. Underst: Sjödy (gyttja och kalkgyttja)	» 1 ³ / ₄ »
Totalmäktighet	intill 7 m.

Underlag. Lera.

Möjligt tillgodogörande. Brännortrv: 1—3. — Bottenodling i 3.

N. W.

N:r 88.

Socken: Tvärred.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, öppen i N, i S med tall, gran och Myrica), i västra delen. B. Kärrmark, i östra delen. — Torvmarken når fram till sydvästra stranden av Åsunden.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig i N upp till 3¹/₄ m. över sjön. B. Kärrmarkens yta ligger c:a 1¹/₂ m. över sjön.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1)	intill 2 ¹ / ₂ m.
(Mäktigast i N.)	
2. Därunder (bottenlager i södra delen): Lövkärtrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2)	» 3/4 »
3. Underst (saknas i S): Gyttja	» 1/4 »
Totalmäktighet	intill 3 ¹ / ₂ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärtrtorv (upptill myllartad), H 9; B 3; F 0; R 0; V 1	c:a 1 m.
2. Underst: Gyttja	» 1/4 »
Totalmäktighet	c:a 1 ¹ / ₄ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1919). Odling över hela kärrmarken; strö- och bränntorvtäkt i högmossens norra del.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—2. — Bottenodling i A: 2.
N. W.

N:r 95.

Socken: Tvärred.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvdun-
tuvsäv mossar, öppna, med dyhöljor, ställvis dräneringsrännor och enstaka
martallar), skilda av mindre kärrpartier; i NV en göl.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom två bäckar, en åt V och en åt SO.

A. Norra högmossepartiets mossplan höjer sig upp till $\frac{1}{2}$ m. över gölen
och $3\frac{1}{2}$ m. över laggen i Ö; sydöstra högmossepartiets mossplan höjer sig
upp till $3\frac{1}{2}$ m. över moränkanten i N. **B.** Sydvästra högmossepartiets
mossplan höjer sig upp till 4 m. över gölen.

Byggnad.

A. Norra och sydöstra högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6; B 3; F (0—) 1; R 1; V 0 . c:a $\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 0 (—1);
R 0—1; V 0 intill $1\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0—1
(—2); R (0—) 1; V 0 (—1) » 2 »
 4. Därunder (bottenlager i sydöstra högmossepartiet): Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1 (—2) . . . » 2 »
 5. Därunder (endast i norra högmossepartiets östra del):
Starrmosstorv, H 5; B 3; F 0; R 1; V 0 c:a $\frac{1}{4}$ »
 6. Underst (saknas vanligen): Gyttja tunt lager
- Totalmäktighet intill $5\frac{1}{4}$ m.

B. Sydvästra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—4—5); B 3—4; F 0—1
(—2); R 0—1 (—2); V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 8—9; B 3 (—4); F (0—)
1; R 1; V 0 » $1\frac{1}{4}$ »
 3. Därunder (bottenlager i västra delen): Lövkärrtorv, H 8
—9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 » $1\frac{1}{2}$ »
 4. Därunder (saknas i V): Starrmosstorv, H 4; B 3; F 0;
R 1; V 0 c:a $\frac{3}{4}$ »
 5. Underst (saknas i V): Gyttja tunt lager
- Totalmäktighet intill 7 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling i östra kanten; strötortvtäkt i norra
högmossepartiets östra del.

Möjligt tillgodogörande. Strötortv: A: [1—] 2; B: 1. — Bränntorv: A: 3
—4; [B: 2—3]. — Bottenodling på B: 2 (skogsbörd).

N. W.

N:r 109.

Socken: Hössna samt Vist.

Areal 17 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, öppen, med dyhöljor här och var); i S och Ö smala, markerade laggar.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig centralt upp till $3\frac{1}{4}$ m. över norra kanten och i S och N till ungefär 2 m. över densamma.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0	intill 2 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	> 1 >
3. Underst: Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 0; V 1 (—2)	> 1 >
Totalmäktighet	intill 4 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Strötorvtäkt i samband med planering och dikning.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: övre 1. — Bränntorv: undre 1—3. — [Bottenodling på 3.]

N. W.

N:r 110.

Socken: Hössna.

Areal 110 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor, öppen); laggar väl utbildade, bredast på nordvästra sidan; i nordöstra delen ett mindre kärrparti.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt SV; mossplanet lutar från NV mot SO. I V när mossplanet upp till $4\frac{1}{2}$ m. över moränkanten i SV, centralt upp till 4 m., i nordöstligaste delen upp till $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ m. samt i sydligaste delen upp till 2 m. över densamma.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0	intill $2\frac{1}{2}$ m.
(Mäktigast i V.)	
2. Därunder (saknas i SV och NO): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); (på växlande nivå från $2-4\frac{3}{4}$ m. under ytan på skilda ställen i högmossen, mest i västra delen, intill $1\frac{1}{2}$ m. H (3—) 4—5; B 3(—4); F (0—) 1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0	> $3\frac{1}{4}$ >
3. Därunder: Kärrtorv (ställvis lövkärrtorv eller starrmoss-torv), H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 (—2)	> $2\frac{1}{2}$ >
(Saknas längst i SV; mäktigast centralt och i V; bottenlager i norra och delvis i södra delen samt delvis centralt.)	
4. Därunder: Starrtorv, H 4—5 (—7); B 3; F 0; R (1—) 2 (—3); V 0	> 1 >
(Lokalt i södra, västra och nordöstra högmossedelarna; i NO äro lagren 3 och 4 omkastade.)	

5. Underst (saknas flerstädes): Gyttja (kalkgyttja) intill $\frac{3}{4}$ m.
 Totalmäktighet intill $7\frac{3}{4}$ m.
 Underlag. Morän.
 Nuvarande användning (1919). Strötorvfabrikation i västra kanten;
 brännortorfabrikation i södra delen av högmossen.
 Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — Brännortv: 2—4.

N. W.

Nr 112.

Socken: Hössna samt Marbäck. Areal 90 har Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar sex skilda högmossedelarter (ljungtvdun-tuvsävmossor, öppna, med dyhöljor samt här och var dräneringsrännor), ett skogsmossedelparti (tallmossa med björk), centralt i västra fliken, alla skilda genom kärrpartier (starrkärr eller starrmossor med snårskog, tall, björk, sälg och al); kärrpartierna störst i västra fliken.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 4 m. över kärret i S. B. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m. över laggen. C. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{3}{4}$ m. över laggen. D. Mossplanet höjer sig upp till 1 m. över laggen. E. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ m. över laggen. F. Mossplanet höjer sig upp till $\frac{1}{2}$ m. över kärret.

Byggnad.

A. Nordvästra högmossedelen:

- Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0 (—1); R 1; V 0 c:a 1 m.
 - Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8—9); (centralt nedåt ett tunt lager gungflytorv, H 5); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 (—1) intill $3\frac{3}{4}$ »
 - Underst: Lövkärrtorv, H 9; B (2—) 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 (—2) » 2 »
- Totalmäktighet intill $5\frac{1}{4}$ m.

B. Mittpartiet av norra högmossedelen:

- Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3 (—4); F (0—) 1 (—2); R 1; V 0 intill $4\frac{1}{2}$ m.
 - Därunder: Sphagnumtorv (centralt starrmossor), H (6—) 8 (—9); B 3 (—4); F 0—1; R 1; V 0 (—1) merän $2\frac{1}{2}$ »
 - Underst: Lövkärrtorv (nedåt utbildad som kärrtorv), H (8—) 9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 2 intill $2\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet merän 7 m.

C. Nordöstra flikens norra högmossedel:

- Överst: Sphagnumtorv, H 6; B 3; F 0; R 1—2; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ m.
- Därunder: Sphagnumtorv, H 3; B 3—4; F 1; R 1; V 0 » 1 »
- Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 6 (—7); B 3 (—4); F (0—) 1—2; R 1; V 0 intill 3 »
- Därunder: Starrmossor (starrtorv), H 7—8; B 3; F 0;

R 1—2; V 0	intill	1 $\frac{1}{2}$ m.
5. Underst: Gyttja	tunt lager	
Totalmäktighet	intill	5 $\frac{3}{4}$ m.

D. Nordöstra flikens östra högmossedel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F 1; R 1; V 0 (—1) c:a	1	m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 0 (—1)	2	»
3. Därunder: Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 1	1 $\frac{1}{2}$	»
4. Underst: Gyttja	1 $\frac{1}{2}$	»
Totalmäktighet c:a	4	m.

E. Återstoden av östra partiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1; R 1 (—2); V 0	intill	3	m.
(Mäktigast i sydvästra högmossedelen.)			
2. Därunder: Sphagnumtorv (i nordöstra högmossedelen starrmosstorv), H 6—7 (—8); B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 c:a	1 $\frac{1}{2}$	»	
3. Därunder: Kärrtorv (upptill lövkärrtorv), H (8—) 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—2)	intill	3	»
4. Underst: Gyttjor (kalkgyttja)	»	1 $\frac{1}{2}$	»
Totalmäktighet	intill	6 $\frac{3}{4}$	m.

F. Västra flikens skogsmossedel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 1; R 1; V 0 c:a	1 $\frac{1}{4}$	m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1; R 1; V 0	1 $\frac{1}{4}$	»
3. Därunder: Kärrtorv, H (7—) 8; B 3; F 0; R 1 (—2); V 0	2	»
4. Underst: Starrtorv (upptill brunmosstorv), H 4—6; B 3; F 0; R 0—2; V 0	1 $\frac{1}{2}$	»
Totalmäktighet c:a	3	m.

G. Kärrmarken i västra fliken:

Kärrtorv, H (7—) 8; B 3; F 0; R 1; V 0 (—1) c:a	1	m.
Underlag. Morän.		
Nuvarande användning (1919). Odling på kärrpartierna i torvmarkens östra del; strötorvtäkt här och var.		
Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1; B: övre 1; E: övre 1. — Bränn-torv: A: 2—3; [B: undre 1—3;] C: 1—4; D: 1—3; [E: undre 1—3;] F: 1—4.— Odling: G.		

N. W.

N:r 120.

Socken: Södra Säm samt Gällstad. Areal 40 har.
 Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse och i V tallmossa), belägen S om Tåstarpsjön och denna sjös avlopp. B. Kärrmark, N om sjön.
 Lutningsförhållanden. Avlopp för sjön åt V. A. Mossplanet höjer sig 2—2 $\frac{1}{2}$ m. över sjön. B. Kärrmarken ligger c:a 1 $\frac{1}{2}$ m. över sjön.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst (endast i södra delen): Sphagnumtorv, H 3 (—4);
B 3; F (0—) 1; R 1; V 0	intill	1 ¹ / ₄ m.
2. Därunder (ställvis ytlager): Sphagnumtorv, H 6—8;
B (2—) 3; F (0—) 1; R 1; V 0	>	1 >
3. Därunder (endast i sydvästra hörnet): Lövkärrtorv, H 8
—9; B 3; F 0; R 1; V 1	c:a	1 >
4. Därunder: Starrtorv (delvis vasstorv), H 6—8; B 3; F 0;
R 2; V 0	intill	2 >
5. Därunder: Sjödy, gyttja och kalkgyttja	>	3 >
Totalmäktighet	intill	7 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 1	c:a	1 m.
2. Underst: Gyttja och sjödy	>	1 ¹ / ₂ >
Totalmäktighet	c:a	1 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över kärrmarken i N och stora delar av högmossen; strö- och bränntorvtäkt i västra och södra högmossedelarna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—4. — [Bottenodling i A: 3.]

N. W.

N:r 121.

Socken: Södra Säm.

Areal 20 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse), S om Iglasjön. B. Kärrmark (starrkärr), Ö och N om sjön.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO. A. Mossplanet höjer sig c:a 1 m. över sjön. B. Kärrmarken ligger c:a 1¹/₂ m. över sjön.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 0	c:a	1 m.
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 >	>	1 >
3. Underst: Kalkgyttja	>	1 >
Totalmäktighet	c:a	3 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv (upptill myllartad, ställvis starrtorv),
H 8; B 2—3; F 0; R 1 (—2); V 0	intill	2 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Sjödy	mer än	5 >
Totalmäktighet	mer än	7 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över kärrmarken i N.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—2.

N. W.

N:r 131.

Socken: Gällstad.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med martallar), N om en övertvärande bäck. B. Kärrmark (Myrica-kärr), S om bäcken samt i V.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt V. A. Mossplanet höjer sig upp till 3 m. över avloppet. B. Kärrmarksytan ligger c:a $\frac{1}{2}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 1 (—2); R 1; V 0 intill $1\frac{1}{4}$ m.	
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—9; B 3; F 1—2; R 1;
V 0	> $\frac{1}{2}$ >
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V
(0—) 1	> $1\frac{1}{2}$ >
Totalmäktighet	intill 3 m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv, H 6—8; B 3; F 0; R 2; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över kärrmarken i V och närmast S om bäcken; strörtortäkt i sydvästra delen av högmossen samt bränntortäkt i den norra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3. — Odling: B; bottenodling i A: 3.

N. W.

N:r 139.

Socken: Månsarp samt Angerdshestra.

Areal 200 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor här och var samt enstaka martallar); i södra delen övertvärad av en bäck; kring denna starrmossepartier; i torvmarkens längdriktning Ö om mittlinjen en moräntunga från NNV—SSO, avskiljande östra delen.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom bäcken åt SV. A. Mossplanet höjer sig upp till 3 m. över avloppet. B. Mossplanet höjer sig upp till $5\frac{1}{2}$ m. över avloppet. C. Mossplanet höjer sig i södra delen upp till $1\frac{1}{4}$ m. och i norra delen upp till $3\frac{1}{4}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Huvuddelen:

1. Överst (saknas längst i N och mot östra kanten): Sphagnumtorv, H 6—7 (—8); B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0	intill 2 m.
2. Därunder (ställvis ytlager): Sphagnumtorv, H (3—) 4—5;
B 3; F 0 (—1); R 0 (—1); V 0	> 3 >
3. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F
0—1; R 0—1 (—2); V 0	> 2 >
4. Underst: Kärrtorv (ställvis lövkärrtorv, ställvis kärrdy),
H (7—) 8—9 (—10); B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1 >	$1\frac{1}{2}$ >
Totalmäktighet	intill 6 m.

B. Högmossedelen S om bäcken:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (4—) 5—6 (—9); B 3; F 0—1;
R 0 (—1); V 0	c:a	3 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1	»	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	c:a	5 m.

C. Östra högmossepartiet:

1. Överst (saknas i södra delen): Sphagnumtorv, H 3—4
(—5); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	intill	2 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0—1; R
0—1; V 0	»	3 »
(I N endast ¹ / ₂ m. mäktig; ytlager i södra delen.)		
3. Underst: Kärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1	»	1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	intill	4 ¹ / ₄ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strörotvtäkt i nordöstra hörnet.

Mojligt tillgodogörande. Strörotv: C: övre 1. — Bränntorv: A: 1—4; B: 1—2; C: undre 1—3. — Bottenodling i B: 2; i C: 3 (åtminstone i norra delen).

H. Th-n.

N:r 142.

Socken: Månsarp samt Sandseryd.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar), kring en mindre sjö; genom ett västligt och ett sydvästligt tillopp delad i tre högmossepartier, ett nordligt, ett västligt och ett sydligt.

Lutningsförhållanden. Avlopp för sjön i dennas sydöstra ände; norra högmossepartiet höjer sig upp till 1¹/₂ m., västra partiet upp till 1¹/₄ m. och södra partiet upp till 1 m. över sjön.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (5—6 —) 7—8; B 3; F (0—) 1;
R 0—1; V 0 (—1)	intill	3 ¹ / ₂ m.
2. Därunder: Starrmosstorv, H (6—) 7 (—8); B 3; F 0 (—1);
R (0—) 1 (—2); V 0	»	1 ¹ / ₂ »
3. Underst: Sjödy	»	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	intill	4 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Bränntorvfabrikation på västra högmossepartiet.

Mojligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2.

H. Th-n.

N:r 143.

Socken: Månsarp samt Sandseryd.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, öppen, med enstaka martallar och centralt dyhöljor; i N riklig myrlilja).

Lutningsförhållanden. Avlopp i södra änden åt NO; mossplanet höjer sig centralt och i norra delen upp till 2¹/₄ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Mellersta och södra högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3; F (0—)
1; R 0 (—1); V 0 intill 3¹/₂ m.
 2. Underst: Sphagnumtorv, H (8—) 9; B 3; F 0—1; R 0;
V 0 (—1) » 1¹/₂ »
- Totalmäktighet intill 4³/₄ m.

B. Norra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3 (—4); F 0 (—1);
R 0—1; V 0 c:a 1¹/₂ m.
 2. Därunder: Starrmosstorv, H 6—7; B 3; F 0; R 1 (—2);
V 0 » 1¹/₂ »
 3. Underst: Kärrtorv, H 9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 »
3³/₄ »
- Totalmäktighet c:a 3³/₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling på sydöstra laggen; strörtorvtäkt (mindre) i västra och nordöstra kanterna.

Mojligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1; B: 1. — Bränntorv: [A: 2;] B: 2—3.

H. Th-n.

N:r 145. Dumme mosse.

Socken: Månsarp samt Sandseryd, Angerdshestra, Mulseryd, Bottnaryd, Järstorp, Habo och Bankeryd. Areal 4,250 ha.

Ytbeskaffenhet. Högmossekomplex, omfattande ett flertal högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med martallar och flerstädes dyhöljor; mot kanterna med riklig *Myrica*), skilda av smala kärrpartier (starr- och skogskärr), kring de bäckar, som genomrinna torvmarken.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom Dummeån åt N; dessutom genom Dunkehällarån och Sandserydån åt Ö; mossplanet visar en jämn stigning från Dummeån i N upp till c:a 13 m. i södra delen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3 (—4); F (0—) 1; R (0—) 1; V 0 intill 5¹/₂ m.
(Mäktigast i högmossepartiet N om vintervägen från Gunnarsö, men mäktigheten starkt växlande. I högmossepartierna S om stora landsvägen flerstädes ett ytlager H 7—8; mellanlagrad på djup växlande från 1¹/₂—3 m. av ett intill 1¹/₂ m. mäktigt lager H 6—9.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv (flerstädes starrmosstorv), H (5—) 6—8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0—1 » 2 »
 3. Underst: Kärrtorv (starrtorv, lövkärrtorv eller kärrdy), H (4—) 5—8; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1 (—2) » 4¹/₂ »
(Mäktighet starkt växlande, dock störst intill bäckarna och avloppet i N.)
- Totalmäktighet 2—9 m.

Underlag. Starkt kuperat; sand.

Nuvarande användning (1920). Obetydliga strötorvtäcker intill gårdarna utmed torvmarkens kanter.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1 (ojämn). — Brännorv: 2—3. — Bottenodling i 3 (inom stora delar). — Kraftcentral.

L. B.; H. Th-n.

N:r 147.

Socken: Fristad.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse), i sydöstra delen. B. Kärrmark, i mellersta och norra delarna.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till 4 m. över kärrmarken.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (4—) 5; B 3 (—4); F 0; R 0; V 0	e:a	1 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); (4 m. under ytan $\frac{1}{2}$ m. H 4—5); B 3; F 0—1; R 0 (—1); V 0	>	$3\frac{1}{2}$ >
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 2	>	$1\frac{1}{4}$ >
4. Underst: Gyttja och kalkgyttja	>	$\frac{3}{4}$ >
Totalmäktighet	e:a	$6\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

Torvlagret föga mäktigt intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1917). Odling över hela kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Brännorv: A: 2—3.

R. S.

N:r 148.

Socken: Fristad samt Borgstena.

Areal 100 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse), över större delen av torvmarken. B. Starrmosse (med *Myrica*), i nordöstra fliken.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till ca 3 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—4); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0	intill	3 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7 (—8); B 3; F (0—) 1 (—2); R 1 (—2); V 0 (—1)	>	2 >
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8 (—9); B 3; F 0; R 0—1; V 1—2	>	$2\frac{1}{4}$ >
(Mäktigast centralt; saknas i södra delen.)		
4. Därunder (saknas centralt): Starrmosstorv, H 3—6; B 3; F 0; R 1—2; V 0	>	$\frac{5}{4}$ >
5. Därunder (endast i norra delen): Gungflytorv, H 2; B 3; F 0; R 0; V 0	mer än	$\frac{1}{4}$ >

6. Underst: Gyttja, sjödy och kalkgyttja intill $\frac{1}{2}$ m.
 Totalmäktighet intill merän 7 m.

B. Starrmossen:

1. Överst: Starrmossstov, H 5—6; B 4 (—5); F 0; R 2; V 0 c:a 2 m.
 2. Därunder: Lövkärrstov, H 7; B 4; F 0; R 1—2; V 1 . » $\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Kärrdy, H (9—) 10; B 3; F 0; R 0—1; V 0 . . » 1 »
 Totalmäktighet c:a $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1918). Odling i den centrala delen; strö- och brännstovtäkt i SO.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Brännstov: A: undre 1—4; B: 1—3.

G. L.

N:r 149. Lantmossen.

Socken: Fristad samt Borgstena, Tärby och Fänneslunda. Areal 310 har. Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, öppen, här och var med dyhöljor och martallar), S och SV om Lassesjön.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i nordvästra partiet upp till $1\frac{3}{4}$ m. över sjön såväl centralt som i randområdena; i huvudpartiet höjer sig mossplanet i SV upp till 3 m., i SO upp till $5\frac{1}{2}$ m., centralt c:a 3 m. samt i N 2— $2\frac{1}{4}$ m. över sjön.

Byggnad.

A. Nordvästra högmossepartiets centrala och norra delar:

1. Överst: Sphagnumstov, H (6—7—) 8; (i norra delen 2 och $2\frac{3}{4}$ m. under ytan intill $\frac{1}{2}$ m. H 4; B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0 (—1) intill $5\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder (endast centralt): Sjötorv, H 6; B 3; F 0; R 1; V 0 c:a $\frac{1}{4}$ »
 3. Underst: Gyttja och svämstov intill $1\frac{3}{4}$ »
 Totalmäktighet intill $7\frac{1}{4}$ m.

B. Nordvästra högmossepartiets randområden samt huvudpartiets centrala och västra delar:

1. Överst: Sphagnumstov, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0—1 intill 3 m.
 2. Därunder: Lövkärrstov (ställvis kärrdy), H (7—) 8 (—9); B 3; F 0; R 0 (—1); V (0—) 1 (—2) » $1\frac{1}{2}$ »
 (Bottenlager i nordvästra högmossepartiets sydöstra del; saknas S om Lassesjön och i huvudpartiets västra kant.)
 3. Underst (saknas ställvis): Gyttja » $\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet intill $3\frac{1}{2}$ m.

C. Huvudpartiets östra del och nordöstra fliken:

1. Överst: Sphagnumstov, H 3 (—4—5); B 3; F 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumstov, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0 (—1) » 5 »

3. Därunder: Lövkärrtorv (nedåt ställvis kärddy), H (6—) 8;
B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 intill $1\frac{1}{2}$ m.
4. Underst (endast i N): Gyttja c:a $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $6\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över nordvästra högmossepartiets laggområde; bränntorvfabrikation på huvudpartiets norra del.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: C: 1. — Bränntorv: A: 1; B: 1—2; C: 2—3. — [Bottenodling i B: 2.]

L. B.

N:r 151.

Socken: Borgstena.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor), vid nordöstra stranden av Lassesjön.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt Ö från Lassesjön; mossplanet höjer sig centralt och i SV upp till c:a 2 m. över sjön och i NO upp till 1 m. över densamma.

Byggnad.

A. Centrala högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 1; R 1; V 0 c:a $\frac{1}{4}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1 (—2); R 0 (—1); V 0 » $2\frac{1}{4}$ »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 0—1; R 0; V 0 » $\frac{3}{4}$ »
4. Därunder: Sphagnumtorv, H (3—6—) 7 (—8); B 3 (—4); F 0—1; R 0 (—1); V 0 » $2\frac{1}{4}$ »
5. Därunder: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0; R 0; V 0 » $\frac{1}{2}$ »
6. Därunder: Sjötorv, H 4; B 4; F 0; R 1—2; V 0 » $\frac{3}{4}$ »
7. Underst: Gyttja » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a 8 m.

B. Sydvästra och nordöstra högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0 intill $\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 1; V 0 » $1\frac{1}{4}$ »
3. Därunder (bottenlager i SV): Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1 » $1\frac{3}{4}$ »
4. Underst (saknas i SV): Sjötorv, H 4; B 3; F 0; R 2; V 0 » $\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $3\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: A: 1—6; B: 1—4. — Bottenodling B: 3 (i sydvästra högmossepartiet).

L. B.

N:r 152.

Socken: Borgstena samt Od.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvduns-

mossar med martallar och här och var dyhöljor), skilda åt av kärrpartier (Myrica-kärr).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en torvmarken övertvårande bäck åt Ö; mossplanet höjer sig i sydvästra fliken upp till 1¹/₄ m. och kring bäcken upp till 3 m. över densamma.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst (saknas längst i N): Sphagnumtorv, H (3—) 4
(—5); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	intill	2 ¹ / ₂ m.
2. Därunder (ytlager i N): Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8);
B 3; F 1; R 0 (—1); V 0	»	1 ¹ / ₄ »
3. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärrtorv, H 8; B 3;
F 0; R 0; V 1	»	1 ¹ / ₄ »
4. Underst (endast centralt i norra högmossepartiet): Starr-
torv, H 5; B 3; F 0; R (1—) 2 (—3); V 0	c:a	³ / ₄ »
Totalmäktighet	intill	4 ¹ / ₂ m.

B. Kärrmarken:

Kärddy, B 3; F 0; R 0—1; V 0 c:a 1¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken kring bäcken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg: A: övre 1. — Bränntorg: A: undre 1—4. — Odling: B.

L. B.

N:r 154.

Socken: Molla.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar, i V med Myrica och dyhöljor), skilda av en gaffelgrenad bäck; kring denna kärrmark.

Lutningsförhållanden. Mossplanen höja sig alla tre upp till c:a 2 m. över bäcken.

Byggnad.

A. Norra högmossepartiet.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5; B 3; F 1; R 1; V 0	c:a	1 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7 (—8); B 3; F 1; R 1; V 0	»	1 ³ / ₄ »
3. Därunder: Kärrtorv (uppåt lövkärrtorv), H (6—) 8; B 3;
F 0; R 0—1; V (0—) 1	»	1 ³ / ₄ »
4. Underst: Sjödö och gytta	»	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	c:a	6 m.

B. Västra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1; R 1; V 0	c:a	1/2 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 1; R 1; V 0	»	1 »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 1; V 0	»	³ / ₄ »
4. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 1	»	1 ¹ / ₂ »
5. Därunder: Gungflytorv, H 4; B 3; F 0; R 1; V 0	»	³ / ₄ »
6. Underst: Gytta	»	1/4 »
Totalmäktighet	c:a	4 ³ / ₄ m.

C. Sydöstra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7—8 (—9); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	c:a	2 ¹ / ₄ m.
2. Därunder: Kärrtorv (upptill lövkärrtorv), H 8 (—9); B 3; F 0; R 0—2; V 0—1	»	1 ¹ / ₂ »
3. Underst: Gyttja	»	1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a	4 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. [Strötorv: A: 1.] — Bränntorv: A: 1—3; B: 1—5; C: 1—2.

L. B.

N:r 155.

Socken: Molla.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med martallar), ett i södra delen och ett längs norra delens sydöstra kant samt en kärrmark i återstoden av norra delen och å ömse sidor om en bäck i södra delen.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt NV; mossplanet höjer sig i S upp till 1³/₄ m. och i norra delens högmosseparti upp till 1¹/₄ m. över denna; kärrmarken ligger c:a 1/2 m. över bäcken.

Byggnad.

A. Södra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3; F 0; R 0—1; V 0	c:a	1 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 1	»	1 »
Totalmäktighet	c:a	2 ¹ / ₂ m.

B. Norra torvmarksdelens högmosseparti:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5—7; B 3; F 0; R 0—1; V 0 c:a	3/4 m.
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 0—1	» 1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a 2 m.

C. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv, H 5; B 3; F 0; R 1; V 0	c:a	1/2 m.
2. Underst: Kärrdy	»	1/2 »
Totalmäktighet	c:a	1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela norra delens kärrmark; strötorvtäkt i bägge högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: [A: 2;] B: 1—2. — Odling: C; bottenodling på A: 2; [i B: 2].

L. B.

N:r 160.

Socken: Molla samt Hov.

Areal 55 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark; på båda sidor om Nossan.

Lutningsförhållanden. Kärrmarksytan ligger 1/2—1 m. över än.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv (upptill myllartad), B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 intill 1 m.
--

2. Underst: Sjödy och gyttja	intill $2\frac{1}{4}$ m.
Totalmäktighet	intill $3\frac{1}{4}$ m.
Underlag. Sand.	
Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.	

L. B.

N:r 161. Mollungsmossen.

Socken: Od. Areal 35 har.
 Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar en högmosse (Jung-tuvsävmosse, i V med dyhöljor och i Ö med Myrica) samt en kärrmark (lövkärr), i Ö utmed sjön Sandsken.
 Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig i V upp till $4\frac{1}{2}$ m. över sjön. B. Mossplanet höjer sig centralt och i SO upp till $4\frac{1}{4}$ m. resp. 5 m. över sjön. C. Mossplanet höjer sig i Ö upp till 3 m. över sjön. D. Kärrmarksytan ligger c:a $\frac{1}{2}$ m. över sjön.
 Byggnad.

A. Västra högmossedelen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4—5; B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0	c:a $4\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 1; R 1; V 0	$1\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Gungflytorv, H 4—6; B 3; F 0; R 0; V 0	2 »
4. Underst: Gyttja	intill $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	intill $8\frac{1}{2}$ m.

B. Centrala och sydöstra högmossedelarna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—6); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0	intill 2 m.
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 1—2	» 3 »
Totalmäktighet	intill $4\frac{3}{4}$ m.

C. Östra högmossedelen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—5—) 6; B 3; F 1; R 1; V 0	c:a $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Starrmosstorv, H 5; B 3; F 0; R 1; V 0	» $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 1	» $2\frac{3}{4}$ »
4. Underst: Gyttja, sjödy och kalkgyttja	» $\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a $5\frac{1}{2}$ m.

D. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 1	c:a $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Gungflytorv, H 4—7; B 3; F 0; R 0; V 0	» $\frac{3}{4}$ »
3. Underst: Gyttja och kalkgyttja	» $\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a 3 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling i norra kanten; strötorvtäkt i SO. Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1; B: övre 1. — Bränntorv: [A: 2—3;] B: undre 1—2; C: 1—3; [D: 1—2]. — Odling: D; bottenodling i B: 2; i C: 3.

L. B.

N:r 166.

Socken: Härna samt Södra Ving och Hällstad. Areal 230 har. Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar fem högmossepartier (öppna ljung-tuvdunsmossar, här och var med dyhöljor och *Myrica* samt enstaka martallar), skilda från varandra genom kärrmark. Torvmarken är belägen invid södra stranden av Stora Björken och genomfluten från SV—NO av en bäck.

Lutningsförhållanden. A. Högmossepartiernas mossplan nå upp till $3\frac{1}{4}$ —4 m. över sjön. B. Kärrmarksytan ligger $\frac{1}{2}$ —1 m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1; R 0—1; V 0 intill $1\frac{3}{4}$ m.
(Mäktigast i den centrala högmossedelen.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8—9); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0 » 3 »
(Mäktigast i norra högmossedelen.)
 3. Därunder (endast centralt i norra högmossedelen): Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3—4; F 0; R 0; V 0 ca 2 »
 4. Därunder: Kärrtorv (mestadels lövkärrtorv och kärrdy; ställvis starttorv eller vasstorv), H (6—7—) 8—9; B 3; F 0; R 0—1 (—2); V 0—1 (—2) intill $2\frac{3}{4}$ »
 5. Därunder: Sjödy och gyttja » 1 »
 6. Underst: Kalkgyttja » 1 »
- Totalmäktighet intill $6\frac{3}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv (starttorv, kärrdy), H (5—) 6—7; B (2—) 3; F 0; R (0—) 1—2; V 0 intill 2 m.
 2. Underst: Gyttja (överbärande kalkgyttja) » 1 »
- Totalmäktighet intill 3 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strö- och brännortvtäkt (mindre) här och var i högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Brännortv: A: 2—4; [B: 1].

L. B.; Fr. N.

N:r 167.

Socken: Grovare samt Härna och Fänneslunda. Areal 210 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse), i NO. B. Skogsmosse (tallmosse med björk), i mellersta delens norra kant. C. Kärrmark, över återstående delen. Torvmarken når i N till sjön Grosken och i SO till Grundsjön; genomflytes från Ö till V av en bäck.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt V; högmossens yta höjer sig obetydligt över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 1; R 1; V 0 c:a	1	m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 1; V 0 »	$1\frac{1}{2}$	»
3. Därunder: Lövkärtrorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V (0—) 1 »	$2\frac{1}{2}$	»
4. Underst: Svämtorv »	1	»
Totalmäktighet c:a	5	m.

B. Skogsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 1; V 0 c:a	$1\frac{1}{2}$	m.
2. Underst: Lövkärtrorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1 »	$1\frac{3}{4}$	»
Totalmäktighet c:a	$3\frac{1}{4}$	m.

C. Kärrmarken:

1. Överst (ställvis enda lager): Lövkärtrorv (nedåt kärddy), H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1 intill	2	m.
2. Underst (endast i västra delen): Gyttjor (kalkgyttja) »	$\frac{3}{4}$	»
Totalmäktighet intill	$2\frac{1}{4}$	m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; B: 1—2.

L. B.

Nr 168.

Socken: Hällstad.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med dyhöljor och martallar), belägna mellan Stora och Lilla Björken; längs Lilla Björkens avlopp till Stora Björken kärrmark.

Lutningsförhållanden. Mossplanen höja sig $2\frac{1}{2}$ —3 m. över Lilla Björken.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—7—8; B 3; F 1; R 1; V 0 intill	$2\frac{1}{2}$	m.
(Mäktigast i sydvästra högmossepartiet.)		
2. Därunder: Lövkärtrorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1 »	1	»
3. Därunder: Gyttja »	1	»
4. Underst: Kalkgyttja »	$1\frac{1}{4}$	»
Totalmäktighet intill	$5\frac{1}{2}$	m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1—2. — Bottenodling i 2.

L. B.

Nr 169. Hällstadsmossen.

Socken: Hällstad.

Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, mot södra kanten övergående i tallmosse).

Lutningsförhållanden. Torvmarken har avlopp genom en bäck åt NV; mossplanet höjer sig i centralpartiet upp till $1\frac{1}{2}$ m. och S därom upp till $1\frac{3}{4}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossens huvuddel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4); B 3 (—4); F (0—) 1; R 1; V 0	intill	3	m.
2. Underst: Sjödy och gyttja	»	3	»
Totalmäktighet	intill	6	m.

B. Högmossens södra kantparti:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1; R 1; V 0	c:a	1	m.
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 1	»	1/2	»
3. Underst: Gyttja	»	1/2	»
Totalmäktighet	c:a	2	m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) här och där på laggen. Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränttorv: B: 1—2. — Bottenodling i B: 2.

L. B.

N:r 170.

Socken: Hällstad.

Areal 190 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark; längs en bäck; här och var uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Plan.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv (kärrdy, vasstorv), H 4; B 3; F 0; R 1—2; V 0	intill	1 1/4	m.
2. Underst: Gyttja, kalkgyttja och svämtorv	»	1 3/4	»
Totalmäktighet	intill	2 1/2	m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

L. B.

N:r 174.

Socken: Möne samt Hällstad.

Areal 100 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med tall), i sydöstra delen. B. Kärrmark (här och var med uppstickande morän).

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N. A. Mossplanet höjer sig upp till ca 1 1/2 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—7; B 3; F 1; R 1; V 0	c:a	3/4	m.
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0; V 1	»	1/2	»
3. Underst: Gyttja	»	1 1/4	»
Totalmäktighet	c:a	2 1/2	m.

B. Kärrmarken:

1. Överst (enda lager i norra delen): Kärrdy	intill	3/4	m.
2. Därunder (saknas i N): Sjötorv, B 3; F 0; R 1—2; V 0	»	1 1/2	»

3. Underst (saknas i N): Gyttja (i sydligaste delen kalkgyttja)	intill $1\frac{1}{4}$ m.
Totalmäktighet	intill $2\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarken; brännortvtäcker å högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—2. — Bottenodling i A: 2. — Mäktig kalkgyttja i B.

L. B.

N:r 175.

Socken: Möne. Areal 35 har.
 Ytbeskaffenhet. A. Kärrmark, vid västra och norra stranden av Viesjön.
 B. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med tall), i sydvästra delen.
 Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{3}{4}$ m. över sjön.
 Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrdy	intill $1\frac{1}{4}$ m.
2. Underst: Kalkgyttja	» $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	intill $1\frac{1}{2}$ m.

B. Högmossen:

1. Överst: Skogsmosstorv, B 2; F 1; R 0; V 0	c:a 1 m.
2. Därunder: Kärrdy	» $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Sjötorv, B 3; F 0; R 1; V 0	» $\frac{3}{4}$ »
4. Underst: Kalkgyttja	» 1 »
Totalmäktighet	c:a $3\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: B: 1—2. — Bottenodling i B: 2.

L. B.

N:r 178.

Socken: Blidsberg. Areal 30 har.
 Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvsävmosse), i södra delen. B. Kärrmark (starrkärr), i norra delen.
 Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt S; mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m. över avloppet.
 Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—7—8; B 3; F 1; R 1; V 0 c:a	$1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F 1; R 1; V 0 »	1 »
3. Därunder: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1; R 0; V 0—1 »	$\frac{1}{2}$ »
4. Därunder: Gungflytorv, H (3—) 5; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0	» 1 »
5. Underst: Gyttja	» $\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a $4\frac{3}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Kärrdy ca 1 m.
 Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Brännortvtäcker å högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—4. — Odling: B.

L. B.

N:r 181.

Socken: Blidsberg.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Två högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med martallar), ett omfattande torvmarkens huvuddel och ett mindre i sydöstra fliken. *B.* Kärrmark, mellan högmossepartierna.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SO; mossplanet höjer sig centralt upp till 1 m. och i sydöstra fliken upp till 2¹/₂ m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0	intill 1 ³ / ₄ m.
2. Därunder (bottenlager i det större högmossepartiets norra kant): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F 0—1;
R 0 (—1); V 0	» 2 »
3. Därunder (saknas ställvis): Lövkärrtorv, H 8; B 3; F 0;
R 0—1; V 1—2	» 1 ¹ / ₂ »
4. Underst (saknas ställvis): Gyttja	tunt lager
Totalmäktighet	intill 4 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Starrmosstorv (upptill myllartad), H 6—7; B 3;
F 0; R 1; V 0	ca 1 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 0—1	» 1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	ca 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strörtortvåkt i SV.

Möjligt tillgodogörande. Strörtortv: A: 1. — Brännortv: A: 2—3.

H. Th-n.

N:r 191.

Socken: Böne samt Dalum.

Areal 130 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark vid sydvästra stranden av Vinsarpsjön och å ömse sidor om Ätran.

Lutningsförhållanden. Plan.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv (upptill myllartad), H 7; B 3; F 0; R
(0—) 1 (—2); V 0	intill 2 m.
2. Underst: Gyttja	» 3 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	intill 2 ³ / ₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

L. B.

N:r 192.

Socken: Böne samt Knätte. Areal 170 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark å ömse sidor om Ätran; här och var uppstickande sandkullar.

Lutningsförhållanden. Plan.

Byggnad.

1. Överst: Kärrtorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1 (—2); V 0 . . . intill $1\frac{1}{4}$ m.

2. Underst: Kalkgyttja . . . » $1\frac{1}{2}$ »

Totalmäktighet . . . intill $1\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

H. Th-n.

N:r 194.

Socken: Böne samt Timmele. Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse, öppen i S, i N beväxt med tall). B. Kärrmark, i torvmarkens norra och södra delar.

Lutningsförhållanden. Avrinning åt NV; mossplanet höjer sig upp till $\frac{3}{4}$ m. över laggen i S.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4—5; B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0 . . . intill $2\frac{1}{4}$ m. (I N blott $\frac{1}{2}$ m. mäktig.)

2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—9); B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0 (—1) . . . » 3 » (Mäktigast i norra delen.)

3. Underst: Kärrtorv (mestadels lövkärrtorv, ställvis starrtorv), H (6—) 8—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 (—2) . . . intill $2\frac{1}{2}$ »

Totalmäktighet . . . intill $5\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1 . . . :ca 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över kärrmarken i N; strötorvtäkt i högmossens södra hälft.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Brännorv: A: undre 1—3.

N. W.

N:r 196.

Socken: Timmele.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (öppen ljung-tuvdun-tuvsävmosse), i östra delen. B. Kärrmark, här och var med uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m. över kärrmarken i V.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3 (—4); F 1; R 1; V 0 intill	$1\frac{1}{4}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—9); B 3; F (0—) 1;
R (0—) 1; V 0	» $1\frac{1}{4}$ »
3. Underst: Lövkärtrorv, H 9; B 3; F 0; R 1; V 1	» 1 »
Totalmäktighet	intill $3\frac{1}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Kärtrorv intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över hela kärrmarken; strötorv-fabrikation i sydöstra delen av högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3.

N. W

N:r 198.

Socken: Timmele.

Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Ett mindre skogsmosseparti (tallmosse), N om Lillsjöns avlopp till Kroksjön. *B.* Ett mindre högmosseparti (ljung-tuvdun-tuvsävmosse), vid sydöstra stranden av Kroksjön. *C.* Kärrmark över återstående delen; här och var uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. *A.* Mossplanet höjer sig upp till 1 m. över Lillsjön. *B.* Mossplanet höjer sig upp till 3 m. över Kroksjön. *C.* Kärrmarksytan ligger $\frac{1}{2}$ —1 m. över Kroksjön; denna avrinner till Bredsjön.

Byggnad.

A. Skogsmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv (upptill myllartad), H 9; B 2; F
0—1; R 0—1; V 0	c:a $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Kärtrorv, H 7—8; B 2—3; F 0; R 1—2; V 0	» $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Sjödy	» $\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Kalkgyttja	» $1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a 4 m.

B. Högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 1; R 2; V 0	c:a $\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 1; R 1; V 0	» $2\frac{1}{2}$ »
3. Därunder: Kärtrorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1—2; V 0	» $\frac{1}{2}$ »
4. Därunder: Sjödy	» 1 »
5. Underst: Kalkgyttja	» 1 »
Totalmäktighet	c:a $5\frac{1}{2}$ m.

C. Kärrmarken:

1. Överst: Kärtrorv, H 7—9; B 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1) intill	$1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Svämtoev och sjödy	» $2\frac{1}{2}$ »
3. Underst: Kalkgyttja	» 1 »
Totalmäktighet	intill 5 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1919). Odling över större delen av kärrmarken; strö- och brännortvtäkt (mindre).

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—2; B: 1—2. — Bottenodling på B: 3.

N. W.

N:r 204.

Socken: Kölingared samt Sandhem och Fivlered. Areal 150 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med strödda martallar), i torvmarkens södra hälft. B. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävsmosse, stortvig, med enstaka martallar och dyhöljor), i torvmarkens nordvästra hälft. C. Kärrpartier, längs torvmarkens östra kant.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck längs västra kanten. A. Mossplanet höjer sig upp till $4\frac{3}{4}$ m. över bäcken. B. Mossplanet höjer sig upp till $3\frac{3}{4}$ m. över bäcken.

Byggnad.

A. Södra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3; F 0
(—1—2); R 0 (—1); V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder (endast i södra kanten): Sphagnumtorv, H 6—7;
B 3; F 1—2; R 0—1; V 0 (—1) » $\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Lövkärrtorv (kärrdy), H (8—) 9; B 3; F 0; R 0;
V (1—) 2 » $\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $2\frac{3}{4}$ m.

B. Nordvästra högmossepartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—5; B 3 (—4); F 0
(—1); R 0 (—1—2); V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m.
(Mäktigast centralt.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 6—7 (—8); B 3; F
0—1 (—2); R 0 (—1); V 0 (—1) » $2\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1—2 mer än $1\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet $4\frac{1}{2}$ —mer än $7\frac{1}{2}$ m.

C. Kärrpartierna:

Kärrtorv, H 6—7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 c:a $1\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strörtorvtäkt i nordvästra högmossepartiets västra kant.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1; B: 1. — Brännortv: A: 2—3; [B: 2—3]. — Bottenodling i A: 3.

H. F-n.

N:r 206.

Socken: Kölingared samt Sandhem. Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar), i södra hälften. B. Kärrmark omkring en bäck, i norra hälften.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en å åt V. A. Mossplanet höjer sig upp till $5\frac{1}{2}$ m. över ån. B. Kärrmarksytan ligger c:a 2 m. över den samma.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4 (—5); B 3; F 0 (—1); R 0—1 (—2); V 0	intill	4 ¹ / ₂ m.
(I västra delen blott 1 ¹ / ₂ m. mäktig.)		
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—7—) 9; B 3 (—4); F 0 (—1); R 0; V 1 (—2)	»	3 »
(Mäktigast i västra delen.)		
3. Därunder (bottenlager i västra delen): Starrtorv (i Ö starrmosstorv), H 5—7; B 3 (—4); F 0; R 1; V 0	»	1/4 »
4. Underst (saknas i V): Sjödy	»	1/4 »
Totalmäktighet	intill	7 ¹ / ₂ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärrtorv, H 9; B 2—3; F 0; R 0; V 1	c:a	1 m.
2. Därunder: Starrtorv, H 5—7; B 3; F 0; R 2—3; V 0	»	3/4 »
3. Underst: Gytja	tunt lager	
Totalmäktighet	c:a	1 ³ / ₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strötorvtäkt å högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — [Brännatorv: A: 2—3; B 1—2.] — [Bottenodling i B: 2.]

H. F-n.

Nr 216.

Socken: Bjurbäck.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med enstaka martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig centralt och i S upp till 5³/₄ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Centrala och norra högmossedelarna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F 0 (—1); R (0—) 1 (—2); V 0	intill	3 ¹ / ₂ m.
(I norra delen blott 1 ¹ / ₂ m. mäktig.)		
2. Därunder: Starrmosstorv, H 6; B 3; F (0—) 1; R 1—2; V 0	»	1 »
3. Därunder (endast centralt): Lövkärrtorv, H 8—10; B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 1—2	c:a	1 ¹ / ₂ »
4. Därunder (endast centralt): Starrtorv, H 5; B 3; F 0; R 2—3; V 0	»	1/4 »
5. Underst: Gytja	intill	3/4 »
Totalmäktighet	intill	7 m.

B. Södra högmossedelen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—5 (—6); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0 (—1); V 0	c:a	4 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 1; R 0; V 1	»	1/2 »
3. Underst: Kärrdy	»	1/2 »
Totalmäktighet	c:a	5 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1; B: 1. — [Brännorv: A: 2—4
B: 2—3.] — [Bottenodling i A: 4; i B: 3.]

H. F-n.

N:r 217.

Socken: Bjurbäck.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{4}$
— $2\frac{3}{4}$ m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F (0—) 1;
R 0; V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv (i norra delen starrmosstorv),
H 7 (—8); B 3; F 1 (—2); R 0—1; V 0—1 » $1\frac{1}{2}$ »
 3. Underst: Lövkärrtorv, H (8—) 9; B (2—) 3 (—4); F 0;
R 0—1; V 1—2 » $1\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $5\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i N och S.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Brännorv: 2—3.]

H. F-n.

N:r 219.

Socken: Nykyrka samt Sandhem.

Areal 85 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor, här
och var dräneringsrännor; enstaka martallar, rikligare mot kanterna samt
mot N och S).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S; mossplanet stiger jämnt mot NNV
och når i torvmarkens nordvästra del upp till $7\frac{3}{4}$ m. över avloppet i S.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5—6); B 3 (—4);
F 0 (—1—2); R 0 (—1); V 0 intill 4 m.
(Mäktigast i mittpartiet och NV därom.)
 2. Därunder: Starrmosstorv, H 6—7; B 3 (—4); F (0—) 1
(—2); R 1—2; V 0 » $1\frac{1}{2}$ »
(Mäktigast i sydvästra delen; bottenlager mot västra kan-
ten och i nordvästra fliken.)
 3. Underst (saknas ställvis): Lövkärrtorv, H (8—) 9 (—10);
B (2—) 3 (—4); F 0; R 0; V 1—2 (—3) » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $5\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i nordvästra fliken samt i
östra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Brännorv: 2—3.] — [Botten-
odling i 3 (delvis).]

H. F-n.

N:r 225.

Socken: Nykyrka.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; mossplanet höjer sig upp till 2 m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4 (-5-6); B 3; F 1-2; R 1-2; V 0	intill	1/2 m.
2. Därunder: Kärrtorv (dels lövkärrtorv, dels kärrdy), H (7-2) 8; B 3; F 0; R 0-1; V 0-1	>	1 1/2 >
3. Därunder: Starrtorv, H 5 (-6); B 3; F 0; R 2-3; V 0	>	1 >
4. Underst: Gyttja	>	1/2 >
Totalmäktighet		intill 3 1/2 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över laggen i V och N.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1-3. — [Bottenodling i 2.]

H. F-n.

N:r 233.

Socken: Habo samt Gustav-Adolf.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. Starrmosse med ris och buskskog av tall och björk; här och var uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO; torvmarkens högsta delar i NV ligga c:a 2 m. över sydöstra delen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3-5; B 3; F 0-1; R 0-1; V 0 c:a	1/2 m.	
2. Därunder: Lövkärrtorv, H 8-9; B 3; F 0; R 0 (-1); V 1-2	intill 1 1/2 >	
3. Därunder (vanligen bottenlager): Starrtorv (starrmosstorv, brunmosstorv), H 5-7; B 3; F 0; R 1-2; V 0	> 1 1/4 >	
4. Underst (endast i NV): Gyttja	c:a 1/4 >	
Totalmäktighet		intill 3 1/2 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1-3. — Bottenodling i 3 (åtminstone i NV).

H. F-n.

N:r 241.

Socken: Habo.

Areal 13 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljungmosse med martallar), i NV. B. Kärrmark (lövkärr), i SO.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt Ö. A. Mossplanet höjer sig upp till 3/4 m. över avloppet. B. Kärrmarksytan ligger c:a 1/2 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 0; R 0 (-1); V 0 (-1)	c:a	1 1/2 m.

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 1; R 0; V 0 . . . c:a	$\frac{1}{2}$ m.
3. Underst: Lövkärrtorv (nedåt kärrdy), H 9; B 3; F 0; R 0; V 1 »	1 »
Totalmäktighet c:a	3 m.

B. Kärrmarken:

Lövkärrtorv (nedåt kärrdy), H 9; B (2—) 3 (—4); F 0;

R 0 (—1); V 1—2 c:a $1\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i NV.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Brännorv: A: 2—3; B. —
[Odling: B.]*H. F-n.***N:r 242.**

Socken: Habo.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar),
längst i N och omedelbart N om järnvägen. B. Starrmosse (med busk-
skog av björk och tall), S om järnvägen och mellan de två högmossepar-
tierna.Lutningsförhållanden. Avlopp i södra delen genom en bäck åt Ö. A.
Mossplanet höjer sig upp till c:a $2\frac{1}{4}$ m. över avloppet. B. Starrmosse-
ytan når i S upp till 1 m. och N om järnvägen upp till c:a $1\frac{1}{4}$ m. över
avloppet.*A. Högmossen:*

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3—4; F 0; R 0—1 (—2); V 0 intill	1 m.
2. Därunder (endast i norra högmossepartiet): Sphagnumtorv, H 7—9; B 3; F 0; R 0; V 0 c:a	1 »
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0—1; V 1—2 intill	$1\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet intill	$2\frac{3}{4}$ m.

*B. Starrmossen:*Lövkärrtorv, H 9; B 3 (—4); F 0; R 0 (—1); V 1—2 . . . intill $1\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Brännorv: A: 2—3; [B]. —
Odling: B; bottenodling i A: 3.*H. F-n.***N:r 251.**

Socken: Habo.

Areal 95 har.

Ytbeskaffenhet. A. Starrkärr, i norra hälften, på båda sidor om en å.
B. Lövkärr (med tall, björk, al och Myrica), i södra hälften.Lutningsförhållanden. Avlopp genom ån åt Ö; kärrmarksytan ligger
södra delen $2\frac{1}{4}$ —3 m. över avloppet.
Byggnad.*A. Starrkärret:*

Torvlagret föga mäktigt intill 1 m.

B. Lövkärret:

Kärtrorv, H (6—) 7—8; B (2—) 3; F 0; R (0—) 1 (—2);

V 1 (—2) intill 3³/₄ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över norra hälften.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: B. — Bottenodling i B.

*H. F-n.***N:r 252.**

Socken: Habo.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse och i norra delen ljung-tuvsävsmosse med martallar).

Lutningsförhållanden. Lutning mot S; mossplanet i N ca 1¹/₄ m. över södra delen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—5); B 3; F 0—1; R 0—1 (—2); V 0 intill 4¹/₂ m.

2. Underst: Kärtrorv (delvis lövkärtrorv), H (6—) 7—8 (—9); B 3 (—4); F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 > 3 >

Totalmäktighet intill 7¹/₂ m.

Underlag. Sand.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. — [Bränntorv: 2.]

*H. F-n.***N:r 254.**

Socken: Habo.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar); i östra delen två gölar.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal åt N; mossplanet höjer sig i N upp till 1¹/₄ m. över avloppet och centralt samt i S upp till ca 3 m. över detsamma.

Byggnad.

A. Norra högmossedelen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—7; B 3; F 0 (—1); R 1; V 0 ca 1 m.

2. Därunder: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0 (—2); R 0 (—1); V 0 > 1¹/₂ >

3. Underst: Lövkärtrorv, H 8—10; B (2—) 3 (—4); F 0; R 0; V 1 > 1 >

Totalmäktighet ca 3¹/₂ m.*B. Centrala och södra högmossedelarna:*1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3; F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 ca 1¹/₂ m.2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0; V 0 (—1) intill 3 >
(I södra delen endast 1 m. mäktig.)

3. Därunder (endast i södra delen): Sphagnumtorv, H 4—5; B 3; F (0—) 1; R 0; V 0 ca 2 >

4. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9 (—10); B 3 (—4); F 0;
 R 0; V 1 intill 2 m.
 Totalmäktighet intill 6 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i södra delen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: B: 1. — Bränntorv: A: 1—3; B: 2—4.

H. F-n.

N:r 257. Store-mossen.

Socken: Habo.

Areal 220 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, centralt ljung-tuvsävmosse med martallar); vid nordöstra stranden av Höksjön; i NV en mindre göl; västligaste delen nästan avskild genom sandkullar.

Lutningsförhållanden. Mossplanet når centralt upp till 8—8¹/₄ m., i nordligaste delen upp till c:a 3¹/₄ m. och i västligaste delen till c:a 6 m. över Höksjön.

Byggnad.

A. Högmossens huvuddel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3—4; F 0 (—1—2); R 0—1 (—2); V 0 intill 3¹/₂ m.
 (Mäktigast centralt, vanligen omkring 2 m. mäktig; längst i N endast ¹/₂ m. mäktig.)
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—9; B 3 (—4); F (0—) 1 (—2); R 0 (—1—2); V 0 (—1—2) » 2¹/₂ »
 (Mäktigast centralt; vanligen c:a 1 m. mäktig; saknas lokalt i Ö och S.)
3. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärrtorv, H (8—) 9 (—10); B (2—) 3; F 0; R 0 (—1); V (0—) 1 (—2) » 1¹/₂ »
4. Underst (endast i N): Starrtorv, H 5 (—6); B 3; F 0; R 2; V 0 » ³/₄ »
 Totalmäktighet intill 6¹/₄ m.

B. Västligaste högmossedelen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 0; R 1—2; V 0 intill ¹/₂ m.
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B (2—) 3; F 0; R 0—1 (—2); V 1 (—2) » 2¹/₂ »
 Totalmäktighet intill 2¹/₂ m.

Underlag. Morän och sand.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i torvmarkens norra del.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3; B: 1—2. — Bottenodling i A: 3; i B: 2 (delvis).

H. F-n.

N:r 260.

Socken: Habo.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor och martallar). B. Kärrmark, i S och SV.

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i N upp till 6 m., centralt upp till 5³/₄ m. och i S upp till 5¹/₂ m. över fastmarkskanten i S.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3 (—4);
F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0 intill 4 m.
(I N endast 1 m. mäktig.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7; B 3; F 0—1; R 0
(—1); V 0 » 1 »
 3. Underst: Kärrtorv (i N och centralt lövkärrtorv, i S starr-
torv), H 7—8 (—9); B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—)
1 (—2) » 2 »
(Centralt c:a 1 m. mäktig och i N $1\frac{1}{2}$ m.)
- Totalmäktighet intill $6\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv (upptill myllartad) intill 1 m.
Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strötorvtäkt i västra kanten.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3 (där 1 är tunnare). — Bottenodling i A: 3.

H. F-n.

N:r 261.

Socken: Habo.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med strödda martallar). B. Kärrmark (lövkärr), längs en bäck i S och i sydöstra viken. Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt Ö; mossplanet höjer sig i N upp till $4\frac{1}{2}$ m. och i S upp till $2\frac{1}{2}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); (i norra delen c:a 3
m. under ytan $1\frac{1}{2}$ m. H 6); B 3; F (0—) 1; R 0—2;
V 0 intill $3\frac{1}{2}$ m.
(I södra delen 2 m. mäktig.)
 2. Underst: Lövkärrtorv, H 9—10; B 3; F 0; R 0; V (0—) 1 » 1 »
- Totalmäktighet intill $4\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

Torvlagret föga mäktigt intill 1 m.
Underlag. Sand.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—2. — Odling: B; bottenodling i A: 2.

H. F-n.

N:r 263.

Socken: Habo.

Areal 55 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med strödda, ställvis rikliga martallar och här och var dyhöljor).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig i N upp till $3-3\frac{1}{2}$ m., centralt upp till 2 m., i Ö upp till $2\frac{1}{2}$ m. samt i V upp till 1 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossens huvuddel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4—5); B 3; F 0; R 0 (—1—2); V 0	intill	1 ¹ / ₂ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6 (—7—9); B 3; F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0	»	1 »
3. Därunder (endast i östra delen): Starrmosstorv, H 5—8; B 3; F 0 (—1); R 1—2; V 0	»	1 »
4. Underst: Kärrtorv (lövkärrtorv), H (8—) 9 (—10); B 3; F 0; R 0—1; V (0—) 1 (—2)	»	1 ³ / ₄ »
Totalmäktighet		intill 4 ¹ / ₄ m.

B. Västligaste högmossedelen:

Starrtorv, H (6—) 7 (—8); B 3 (—4); F 0; R 1—2; V 0 (—1—2)	c:a	3 ³ / ₄ m.

Underlag. Sand.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg: A: 1. — Bränntorg: A: 2—4; [B]. — Odling: B; bottenodling i A: 4.

H. F-n.

N:r 268.

Socken: Bankeryd.

Areal 19 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (öppen ljung-tuvdunsmosse), i nordöstra delen. B. Skogsmosse (tallmosse med ris), i södra delen

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NO. A. Mossplanet höjer sig upp till 2 m. över avloppet. B. Skogsmosseytan ligger c:a 2³/₄ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 1; R 0—1; V 0	c:a	1 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—7—) 8—9; B 3; F 1—2; R 0—1; V 0	»	4 »
3. Underst: Starrmosstorv, H (5—) 7 (—8); B 3; F 0; R 1; V 0	intill mer än 2	»
Totalmäktighet		intill mer än 7 m.

B. Skogsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4; B 3; F 0; R 1; V 0	c:a	1 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Sphagnumtorv, H 8—9; B 3; F (0—) 1; R 0—1; V 1	»	3 »
Totalmäktighet		c:a 3 ¹ / ₂ m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Strötorg: A: 1. — Bränntorg: A: 2—3; B: 1—2.

H. Th-n.

N:r 271.

Socken: Hov.

Areal 95 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med martallar och enstaka dyhöljor), i NO och SO samt S om Rönnesjön. B. Kärr-

mark (lövkärr), i torvmarkens västligaste del och kring en bäck från Rönnesjön åt Ö.

Lutningsförhållanden. A. Mossplanet höjer sig upp till 1—1½ m. över Rönnesjön. B. Kärrmarksytan ligger obetydligt över sjön.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3 (—5); B 3; F 0—1; R (0—) 1; V 0	intill 1¼ m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 6—7 (—8); (S om sjön c:a 1 m. under ytan 1 m. H 4); B 3; F (0—) 1; R 1; V 0 (—1)	» 3 »
(Mäktigast S om Rönnesjön.)	
3. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärrtorv, H (6—) 7—8; B 3 (—4); F 0; R 0 (—1); V 1 (—2)	» 2 »
4. Därunder (endast S om Rönnesjön): Kärrtorv, H 5—6; B 3; F 0; R 1—2; V 0	c:a ½ »
5. Underst (endast S om Rönnesjön): Gyttja	» ¼ »
Totalmäktighet	intill 6¾ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Starrmosstorv, H 6; B 3; F 0; R 1; V 0	c:a ¼ m.
2. Därunder: Skogsmosstorv, H 7; B 3; F 0; R 0; V 1	» ¼ »
3. Underst: Lövkärrtorv	» ½ »
Totalmäktighet	c:a 2 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strö- och bränntorvtäkt S om Rönnesjön. Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—4; B: 1—3.

L. B.

N:r 272.

Socken: Hov.

Areal 45 har.

Ytbeskaffenhet. A och B. Kärrmark, över större delen av torvmarken. B. Skogsmosse (tallmosse med björk och ris). — Torvmarken belägen å båda sidor om Nossan.

Lutningsförhållanden. A och B. Kärrmarksytan ligger c:a ¼ m. över ån. C. Mossplanet höjer sig upp till 1½ m. över ån.

Byggnad.

A. Norra kärrmarksdelen:

Kärddy, B 3—4; F 0; R 1; V 0	c:a ¾ m.

B. Södra kärrmarksdelen:

1. Överst: Kärrtorv (vasstorv), H 4; B 3; F 0; R (1—) 2; V 0	c:a ½ m.
2. Underst: Gyttja (sjödy)	» ¾ »
Totalmäktighet	c:a 5 m.

C. Skogsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 5; B 3; F 1; R 1; V 0	c:a ¾ m.

2. Därunder: Kärrtorv (sjötorv), H 4 (—6); B 3; F 0; R (1—) 2; V 0	c:a	1 m.
3. Underst: Gyttja	tunt lager	
Totalmäktighet	c:a	1 ³ / ₄ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Odling: C (skogsbörd).

L. B.

N:r 273.

Socken: Hov samt Grude, Södra Björke, Skölvne och Hudene.

Areal 350 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark på båda sidor om Nossan, omslutande Klas-torpssjön, Djupatorpssjön och Murumssjön. S om Murumssjön en mindre högmosse (ljung-tuvdunsmosse med bu-kskog av tall och björk).

Lutningsförhållanden. A. Kärrmarksytan plan; c:a 1 m. över Nossan.

B. Mossplanet höjer sig upp till 2¹/₂ m. över Murumssjön.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv (starrtorv, kärddy, vasstorv), H 4—5 (—6); B 3; F 0; R 1—2 (—3); V 0	intill	3 m.
2. Underst: Gyttja (sjödy)	»	4 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	intill	6 m.

B. Skogsmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0—1 (—2); R 0—1; V 0	c:a	2 ³ / ₄ m.
2. Därunder: Kärrtorv (starrtorv), H 5; B 3; F 0; R 1; V 0 »	»	3 ⁴ / ₄ »
3. Underst: Vasstorv, H 3—4; B 3; F 0; R 2; V 0	»	1 ¹ / ₂ »
Totalmäktighet	c:a	5 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: [A: 1;] B: 1—2.

L. B.

N:r 275. Svartsjömossen, södra delen.

Socken: Källunga samt Skölvne, Eriksberg, Mjäldrunga och Hällestad.

Areal 1,025 har.

Ytbeskaffenhet. A, B, C och D. En större högmosse (ljung-tuvdunsmosse, öppen, med dyhöljor, enstaka martallar och i N Myrica), omkring Svartsjön. E. Ett mindre högmosseparti (ljung-tuvdunsmosse) 800 m. OSO om Örlidsås, avskilt genom kärrmark. F. Ett högmosseparti (ljung-tuvdunsmosse) 600 m. V om Örlid. G och H. Ett högmosseparti (ljung-tuvdunsmosse) ONO om Starrholm. J. Kärrmark, längs kanterna och mellan högmossepartierna.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom en bäck åt SV till Vimleån. A och B. Mossplanet höjer sig upp till 5³/₄ m. över avloppet i SV. C. Mossplanet höjer sig upp till 6¹/₄ m. över avloppet i SV. D. Mossplanet

höjer sig upp till $6\frac{3}{4}$ m. över avloppet i SV. *E.* Mossplanet höjer sig upp till 6 m. över avloppet i SV. *F.* Mossplanet höjer sig upp till $5\frac{3}{4}$ m. över avloppet i SV. *G* och *H.* Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{4}$ m. över fastmarkskanten.

Byggnad.

A. Högmossens huvuddel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—5; (lokalt c:a 1 m. under ytan $\frac{1}{2}$ m. H 7); B 3 (—4); F 0 (—1); R 0 (—1); V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8—9); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1; V 0 (—1) » 2 »
 3. Därunder (vanligen bottenlager): Kärrtorv (lövkärrtorv), H 7—9; B (2—) 3; F 0; R 0 (—1—2); V (0—) 1 (—2) » $1\frac{1}{2}$ »
 4. Underst (endast omkring Svartsjön): Gytjtja » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $5\frac{3}{4}$ m.

B. Västra kantområdet av högmossens huvuddel:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 0—1; R 0; V 0 . . . c:a $\frac{3}{4}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5—6); B 3; F (0—) 1; R 0—1; V 0 » 1 »
 3. Underst: Starrmosstorv, H 5—6; B 3; F 0 (—1); R 0—2; V 0 » $1\frac{3}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $3\frac{1}{2}$ m.

C. Högmossedelen c:a 700 m. N om Svartsjön:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4; B 3 (—4); F 0 (—1); R 0; V 0 c:a $2\frac{1}{2}$ m.
 2. Underst: Starrtorv, H 4—5; B 3; F 0; R 2; V 0 . . . » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $3\frac{3}{4}$ m.

D. Huvudpartiets norra del:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3—5 (—6—7); B (2—) 3 (—4—5); F 0 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0 intill 2 m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (3—6—) 7—9; B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0—1 » 3 »
 3. Underst: Lövkärrtorv (ställvis nedåt kärrdy), H (8—) 9; B 3 (—4); F 0; R 0 (—1); V 1 (—2—3) » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet intill $4\frac{1}{2}$ m.

E. Högmossepartiet 800 m. OSO om Örlidsås:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 c:a $1\frac{1}{4}$ m.
 2. Underst: Starrtorv, H 4; B 3; F 0; R 2 (—3); V 0 . . . » $1\frac{1}{4}$ »
- Totalmäktighet c:a $2\frac{1}{2}$ m.

F. Högmossepartiet 600 m. V om Örlid:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5—6); B 3; F 0—1; R 0—1—2; V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder (endast i norra delen): Sphagnumtorv, H 7; B 3; F 0; R 2; V 0 c:a $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder (bottenlager i norra delen): Starrtorv (i N starrmosstorv), H 6—7; B 3; F 0; R 2; V 0 (—1) intill $\frac{3}{4}$ »

4. Underst (saknas i N): Lövkärtrorv, H 8; B 3; F 0; R 1;
 V 1 c:a $\frac{1}{2}$ m.
 Totalmäktighet intill 3 m.

G. Högmossepartiet ONO om Starrholm, centrala delen :

1. Överst: Sphagnumtorv, H (1—) 2 (—3); B 3 (—4); F
 0—1; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill 2 m.
 2. Därunder (vanligen bottenlager): Sphagnumtorv, H (6—7
 —) 8—9; B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0
 (—1) » 2 »
 3. Underst (saknas flerstädes): Kärrdy tunt lager
 Totalmäktighet intill $3\frac{1}{2}$ m.

H. Högmossepartiet ONO om Starrholm, västra delen:

1. Överst: Starrmosstorv, H (3—4—) 5—6; B 3 (—4—5);
 F 0; R 2; V 0 (—1) intill 1 m.
 2. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärtrorv, H 9; B 3;
 F 0; R 0—1; V 1 (—3) » $\frac{1}{2}$ »
 3. Underst (endast centralt): Kärrdy c:a $\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet intill 2 m.

J. Kärrmarken:

- Kärtrorv (upptill myllartad), H 6; B 2—3; F 0; R 1;
 V 1 intill 1 m.

Underlag. I norra delen morän; i södra delen sand.

Nuvarande användning (1919). Odling över största delen av kärrmarken; ströharvning i nordöstra kanten; bränntorvtäkt längs nordöstra och sydvästra kanterna.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1; C: 1; [D: 1;] E: 1; F: övre 1; G: 1. — Bränntorv: A: undre 1—3; B: 1—3; D: 1—3; F: undre 1—4; G: 2; [H: 1—3]. — Odling: H; bottenodling i A: 3; i B: 3; på C: 2; i D: 3; på E: 2; i F: 4; [på H: 2]. — Kraftcentral.

S. Bg.

N:r 276. Replångsmossen.

Socken: Jäla samt Brismene, Grolanda och Kinneved. Areal 1,350 har. Ytbeskaffenhet. A, B och C. Tre högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar med dyhöljor här och var, samt enstaka martallar). D, E, F, G och H. Kärrmarkspartier. — I torvmarken flerstädes uppstickande morän. Lutningsförhållanden. Avlopp åt V genom Jälaån. A, B och C. Mossplanen höja sig upp till $3\frac{1}{2}$ m. över avloppet. E, F, G och H. Kärrmarksytan ligger c:a 1 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartiet V om stora, centrala moränpartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 6—8; (centralt och i östra delen på 1 och 3 m. under ytan $\frac{1}{2}$ —1 m. H (2—3—) 4—5); B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0 intill 4 m.
 2. Därunder (endast i Ö och SO): Lövkärtrorv, H 8; B 3;
 F 0; R 0; V 1 » 1 »

3. Därunder: Sjötorv (vasstorv), H 4 (—5); B 3; F 0; R 1—2; V 0 intill 1 m.
 4. Underst: Gyttja » $\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet intill $5\frac{1}{4}$ m.

B. Högmossespartiet N och NO om stora, centrala moränpartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4—5 (—6); B 3; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0 intill 2 m.
 2. Därunder (vanligen bottenlager): Sphagnumtorv, H 6—7; B 3; F 1; R 0—1; V 0—1 » 1 »
 3. Därunder (endast centralt): Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 0—1; V 0—1 » $1\frac{3}{4}$ »
 4. Underst (endast centralt): Gyttja c:a $\frac{1}{4}$ »
 Totalmäktighet intill 5 m.

C. Högmossespartiet S och SO om stora, centrala moränpartiet:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3 (—4); F 1; R 1; V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m.
 (Mäktigast i norra delen.)
 2. Därunder (vanligen bottenlager): Sphagnumtorv, H (6—) 7—8; B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1; V 0 (—1) . . . » $1\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder (endast i S): Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V (0—) 1 c:a 1 »
 4. Därunder (endast i S): Sjötorv, B 3; F 0; R 1—2; V 0 » $\frac{1}{2}$ »
 5. Underst (endast i S): Gyttja » $\frac{1}{4}$ »
 Totalmäktighet intill $4\frac{1}{4}$ m.

D. Västra, södra, östra och övertvårande kärrpartierna:

1. Överst (vanligen enda lager): Kärrtorv (upptill myllartad), H 6—8; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) intill $1\frac{3}{4}$ m.
 2. Underst (endast i västra delen): Gyttja » $\frac{1}{4}$ »
 Totalmäktighet intill 2 m.

E. Norra kärrmarkspartiet, västra delen:

- Kärrtorv (upptill myllartad), H 4; B 3; F 0; R (1—) 2;
 V 0 intill $1\frac{1}{2}$ m.

F. Norra kärrmarkspartiet, mellersta delen:

1. Överst: Sphagnumtorv (upptill myllartad), H (6—) 7—8; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0 c:a $2\frac{1}{4}$ m.
 2. Därunder: Vasstorv, H 4; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . » $\frac{1}{4}$ »
 3. Underst: Gyttja och kalkgyttja » $\frac{1}{2}$ »
 Totalmäktighet c:a 3 m.

G. Norra kärrmarkspartiet, kärrmarksdelen SO om Halläng:

1. Överst: Sphagnumtorv (upptill myllartad), H 4; B 3; F 0; R 0; V 0 c:a 2 m.
 2. Därunder: Vasstorv, H 5; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . » $\frac{1}{4}$ »
 3. Underst: Gyttja tunt lager
 Totalmäktighet c:a $2\frac{1}{4}$ m.

H. Norra kärrmarkspartiet, östligaste delen:

1. Överst: Kärrtorv (upptill myllartad), B 3; F 0; R 2; V 0 c:a $1\frac{1}{2}$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H 8; B 3; F 1; R 1; V 1 . . . » $\frac{1}{2}$ »

3. Därunder: Gungflytorv, H 4; B 3; F 0; R 0; V 0 . . . c:a	1/4 m.
4. Därunder: Vasstorv, H 6; B 3; F 0; R 1—2; V 0 . . . »	1/4 »
5. Underst: Gyttja »	1/4 »
Totalmäktighet c:a	2 ³ / ₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: B: övre 1; C: övre 1; [G: 1]. — Bränn-
torv: A: 1—3; B: undre 1—3; C: undre 1—4; [F: 1; H: 1—2]. — [Bot-
tenodling i B: 3 (delvis).] — Kraftcentral.

L. B.

N:r 279. Karabomossen.

Socken: Brismene samt Börstig och Kinneved. Areal 1,475 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse här och var med dyhöljor); inom högmossen en liten sjö, Karbon; mot kanterna uppstickande moränpartier. B. Kärrmark (starrkärr med Myrica, här och var av starrmossekaraktär), i kantområdena och i de utskjutande torvmarksvikarna; bredast längs västra kanten.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal längs västra sidan och tvärkanaler till denna. A. Mossplanet höjer sig i östra delen upp till 3¹/₂ m. över avloppet. B. Kärrmarksytan ligger 1—1¹/₂ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartiet:

- Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0 (—1); R (0—) 1; V 0 intill 2³/₄ m. (Mäktigast i de centrala delarna.)
 - Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F (0—) 1; R 0—1; V 0 (—1) » 2 » (Endast centralt och i östra delen; vanligen blott 1 m. mäktig.)
 - Underst: Kärrtorv (ställvis starrmosstorv, ställvis lövkärrtorv), H 4—5 (—8); B 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1) . . . » 3 » (Mäktigast S om sjön Karbon.)
- Totalmäktighet intill 5¹/₂ m.

B. Kärrmarken:

- Överst (flerstädes enda lager): Kärrtorv (upptill myllartad), H 4; B (2—) 3; F 0; R (1—) 2; V 0 intill 1¹/₂ m.
 - Därunder (bottenlager i nordvästra delen, saknas flerstädes): Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1) » 1³/₄ »
 - Underst (endast på enstaka ställen): Gyttja och sjödy . . . » 2 »
- Totalmäktighet intill 4¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarken; strötorvfabrikation på högmossepartiet.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränn-
torv: A: undre 1—3; [B: 1—2].

L. B.

N:r 283.

Socken: Kärråkra samt Möne. Areal 70 har.
 Ytbeskaffenhet. Kärrmark, kring en bäck; flerstädes uppstickande morän.
 Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt N; kärrmarksytan plan,
 c:a $1\frac{1}{2}$ m. över bäcken.
 Byggnad.
 Kärrdy c:a $1\frac{1}{2}$ m.
 Underlag. Morän.
 Nuvarande användning (1920). Odling över större delen.

L. B.

N:r 285.

Socken: Börstig samt Kärråkra. Areal 360 har.
 Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor och en-
 staka martallar), i sydvästra delen. B och C. Kärrmark, i nordöstra och
 norra delarna.
 Lutningsförhållanden. Avlopp åt N genom Jälåån, som från Ö till V
 genomflyter kärrmarken; högmosseplanet höjer sig upp till $2\frac{1}{2}$ m. över
 avloppet.
 Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—3—) 4 (—5); (3— $3\frac{1}{2}$ m.
 under ytan c:a $1\frac{1}{2}$ m. H 7 (—8); B 3 (—4); F 0—1; R
 (0—) 1; V 0 intill $5\frac{1}{2}$ m.
 (Mäktigast centralt och i NO.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv (skogsmosstorv), H 7 (—8—9);
 B 3; F 0 (—1); R 0—1; V 0—1 » $1\frac{1}{2}$ »
 3. Därunder (endast i norra delen): Lövkärrtorv, H 7—8;
 B 3 (—4); F 0; R 0—1; V 1 c:a 1 »
 4. Underst: Gyttja intill $1\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $6\frac{3}{4}$ m.

B. Kärrpartiets östra och västra delar:

Kärrdy (upptill myllartad) intill 1 m.

C. Kärrpartiets mellersta del:

1. Överst: Kärrtorv, H 4; B 3; F 0; R 1—2; V 0 c:a $2\frac{3}{4}$ m.
 2. Underst: Sjödy » 1 »
- Totalmäktighet c:a $3\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarken.
 Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: övre 1. — [Bränntorv: A: undre
 1—3 (där 1 är tunnare).]

L. B.

N:r 287.

Socken: Börstig samt Brismene. Areal 120 har.
 Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med dyhöljor och en-
 staka martallar), i nordvästra delen. B. Kärrmark (här och var med upp-
 stickande morän), i mellersta och sydöstra delarna.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N. A. Mossplanet höjer sig upp till 2 m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (5—) 6 (—8); B 3; F 1; R 1;	
V 0	c:a 2 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0; V 1	» 3 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a 3 ¹ / ₄ m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv	intill 1 m.
Underlag. Morän.	

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken och delar av högmossens laggpartier; brännortvtäkt å högmossepartiets sydvästra del. Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—2.

L. B.

Nr 288. Björnmossen.

Socken: Kölabý samt Börstig och Humla. Areal 630 har. Ytbeskaffenhet. A. Fem högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar, öppna, här och var med dyhöljor), belägna i östra torvmarksdelen. B. Kärrmarkspartier, över hela västra delen och i östra delen mellan högmossepartierna.

Lutningsförhållanden. Västra kärrmarken har avlopp genom en större bäck åt N till Ätran; östra delen har avlopp genom flera mindre diken till samma å. A. Mossplanen höja sig upp till c:a 1¹/₂—2 m. över sina avlopp. B. Kärrmarksytan ligger c:a ¹/₂ m. över ån.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3—4; F (0—) 1; R (0—) 1; V 0	intill 1 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 6—7 (—8); B 3 (—4); F (0—) 1; R 0—1 (—2); V 0	» 2 ¹ / ₂ »
(Bottenlager i nordligaste partiets östra del; mäktigast i partiet V om Humla kyrka.)	
3. Därunder (endast centralt i nordligaste partiet): Gungflytorv, H 4—7; B 3 (—4); F 0; R 0; V 0	c:a 2 »
4. Därunder (saknas i nordligaste partiets östra och centrala delar; bottenlager i högmossepartierna Ö om Skärum, V om Gunnarp och i sydligaste högmossepartiet): Kärrtorv (ställvis lövkärrtorv), H (5—) 6—8; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0—1	intill 1 ¹ / ₂ »
5. Underst (saknas flerstädes): Gyttja	» 1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	intill 4 ³ / ₄ m.

B. Kärrmarkspartierna:

1. Överst (vauligen enda lager): Kärrtorv, upptill starrtorv, H 5—6 (—7); nedtill lövkärrtorv eller kärddy, H 8—9 (—10); B 3; F 0; R (0—) 1—2; V 0 (—1)	intill 2 ¹ / ₂ m.
2. Underst: Gyttja (kalkgyttja)	» 1 »
Totalmäktighet	intill 3 ¹ / ₄ m.

Underlag. Sand och morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarks-
partierna; brännrotvfabrikation å nordligaste högmossepartiet; brännrotvtäkt
å alla de övriga högmossepartierna.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: A: 1. — Brännrotv: A: 2—4; [B: 1].
— Kraftcentral.

L. B.

N:r 298.

Socken: Kölaby samt Humla.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två mindre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med
rikliga martallar), ett i nordvästra och ett i sydöstra hörnet. B. Kärr-
mark, mellan högmossepartierna.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom ett fördjupat dike åt Ö. A. Moss-
planet höjer sig i SO upp till $2\frac{1}{2}$ — $2\frac{3}{4}$ m. över avloppet, i NV upp till
 $1\frac{3}{4}$ m. över detsamma. B. Kärrmarksytan plan, c:a $\frac{3}{4}$ m. över av-
loppet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4); B 3; F 0—1; R 0
(—1); V 0	intill 1 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (7—) 8 (—9); B 3; F 1 (—2);
R (0—) 1; V 0 (—1)	» 2 »
(Mäktigast i sydöstra partiet.)
3. Därunder: Lövkärrtorv, H (8—) 9; B 3; F 0; R 1; V 1
(—2)	» 2 »
(Mäktigast i nordvästra partiet.)
4. Underst: Gyttja	» $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	intill $4\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärrtorv (nedåt kärrdy), H (8—) 9; B 3; F 0;
R 1 (—2); V (0—) 1	c:a $2\frac{1}{2}$ m.
2. Underst: Gyttja	» $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a 3 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strötörv-
täkt (mindre) i nordvästra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötörv: A: 1. — Brännrotv: A: 2—3; [B: 1].

H. Th-n.

N:r 300. Römossen.

Socken: Humla samt Kölaby.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med spridda mar-
tallar); laggar väl utbildade runt om.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt NV; mossplanet höjer sig upp till $2\frac{3}{4}$
m. över detta.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4—5; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0 intill 2 m.
(Mäktigast i norra delen.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7 (—8); B 3; F 0—1;
R 0 (—1); V 0 » 3 »
(Mäktigast i norra delen.)
 3. Därunder (saknas i norra delen, bottenlager i östra delen):
Lövkärrtorv, H 8—9; B 3; F 0; R (0—) 1; V 1 » 1½ »
 4. Underst (saknas i Ö): Gyttja » ½ »
- Totalmäktighet intill 5½ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över laggen i S och NV; strö-
torvtäkt i högmossens nordvästra del.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Bränntorv: 2—3.

H. Th-n.

N:r 301. Kollaksen.

Socken: Solberga samt Kölaby och Fivlered. Areal 230 har.

Ytbeskaffenhet. A. Tre högmossepartier (ljung-tuvduns-, ställvis ljung-
tuvsävmossar med dyhöljor och enstaka, spridda martallar), belägna ett
centralt och i västra fliken, ett mindre Ö om Flobo och ett mindre V om
Ingabo. B. Två kärrmarkspartier, ett större vid norra stranden av sjön
Yttern och ett mindre S om Kulla.

Lutningsförhållanden. Norra torvmarksdelen har avlopp genom en kanal
åt N och den södra torvmarksdelen åt S till sjön Yttern. A. Mossplanet
höjer sig upp till 5—5½ m. över sjön Yttern. B. Kärrmarken S om
Kulla ligger 2½ m. över Yttern och kärrmarken vid Yttern ligger i norra
delen 3 m. över sjön och sluttar åt S.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3 (—4); F 0—1;
R 0 (—1); V 0 intill 3½ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv (i västra delen starrmosstorv),
H (5—6—) 7—8; B 3; F 0; R (0—) 1; V 0 (—1) » 1 »
 3. Därunder: Lövkärrtorv, H (7—) 8—9; B 3; F 0; R (0—)
1; V (0—) 1 » 3¼ »
(Mäktigast centralt i västra fliken; vanligen endast 1 m.
mäktig; saknas i partiet Ö om Flobo; bottenlager utom
i västra delen.)
 4. Underst (endast i V): Gyttja (kalkgyttja) mer än ½ »
- Totalmäktighet 4½—mer än 7 m.

B. Kärrmarkspartierna:

1. Överst: Kärrtorv (ställvis lövkärrtorv, ställvis starrmos-
torv), H 6—8 (—9); B 3 (—4); F 0; R (0—) 1 (—2); V
0 (—1) intill 4 m.
(Mäktigast i kärrpartiet S om Kulla.)
 2. Underst: Gyttja, kalkgyttja och lergyttja » ¾ »
- Totalmäktighet intill 5¾ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strötortv-täkt (mindre) i högmossepartiet Ö om Flobo.

Möjligt tillgodogörande. Strötortv: A: övre 1. — Bränntortv: A: undre 1—3 (där 1 är tunnare); [B: 1]. — Bottenodling i A: 3; [i B: 1 (delvis)].

H. Th-n.

N:r 302.

Socken: Solberga.

Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar och centralt med förgrenade dyhöljor); lagg (starrkärr), väl utbildad, intill 100 m. bred.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal längs östra och norra kanterna åt N; mossplanet höjer sig i norra delen upp till $2\frac{3}{4}$ m. och i södra delen upp till 2 m. över avloppet i N.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtortv, H (3—) 4—5; B 3; F 0—1; R 0—1; V 0	intill 3 m.
(Mäktigast centralt.)	
2. Därunder: Sphagnumtortv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F 0—1; R 0—1; V 0—1	» 1 $\frac{1}{2}$ »
3. Därunder (bottenlager i nordvästra och södra högmossedelarna): Kärrtortv (delvis lövkärrtortv, delvis startortv), H 5—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 0 (—1)	» 1 »
4. Underst (saknas flerstädes): Gyttja	» 1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	intill 5 $\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) på laggen i Ö.

Möjligt tillgodogörande. Strötortv: övre 1. — Bränntortv: undre 1—3 (åtminstone mot kanterna).

H. Th-n.

N:r 309.

Socken: Solberga samt Norra Åsarp.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark (starrkärr); i södra delen uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt N till Ätran; kärrmarksytan ligger i södra delen c:a 1 m. över bäcken och i norra delen c:a $\frac{1}{4}$ m. över densamma.

Byggnad.

1. Överst: Startortv, H 4—7; B 3; F 0; R 1—2 (—3); V 0 (—1)	intill 1 $\frac{1}{2}$ m.
2. Underst: Gyttja, svämtortv och lergyttja	» 1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	intill 2 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarkens södra hälft.

H. F-n.

N:r 314.

Socken: N. Åsarp samt Kølaby. Areal 30 har.
Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med björk och ris, till största delen planerad), i södra torvmarksdelen. B. Kärrmark, i norra delen och runt högmossen.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck åt SV. A. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m. över bäcken. B. Kärrmarksytan ligger c:a $\frac{3}{4}$ m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 7 (—8); B (2—) 3; F 1 (—2); R 0—1; V 0	c:a	$1\frac{1}{2}$ m.
2. Därunder: Starrtorv (nedåt vasstorv), H 5—7; B 3; F 0; R 1—2; V 0	»	1 »
3. Underst: Gyttna	»	$\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a	$2\frac{3}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv (upptill myllartad), H 7—8; B (2—) 3; F 0;
R 1; V 0 (—1) intill $1\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; brännortv-täkt över större delen av högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1[—2]. — Bottenodling på A: 2.

H. Th-n.

N:r 315.

Socken: Norra Åsarp. Areal 30 har.
Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med buskskog av tall och björk), i norra delen. B. Kärrmark, i mellersta och sydvästra delarna.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt SV. A. Mossplanet höjer sig upp till $4\frac{3}{4}$ m. över detta. B. Kärrmarksytan plan; c:a $1\frac{1}{4}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 7 (—8); B 3; F (0—) 1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0—1	intill	3 m.
2. Underst: Starrtorv (nedåt vasstorv), H 6—7; B 3; F 0; R 1—2; V 0	»	2 »
Totalmäktighet	intill	5 m.

B. Kärrmarken:

1. Överst (enda lager i sydvästra delen): Kärrtorv (upptill myllartad), H (6—) 7; B (2—) 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1) intill	$1\frac{1}{2}$ m.
2. Underst (saknas i SV): Kalkgyttja	» $\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet	intill $2\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän och sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; brännortv-täkt över hela högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Brännortv: A: 1—2. — Bottenodling i A: 2.

H. Th-n.

N:r 317.

Socken: Norra Åsarp.

Areal 160 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar och en och annan dräneringsränna samt i mittpartiet tuvsäv). *B.* Kärrmarkspartier, längs norra och västra torvmarkskanterna.

Lutningsförhållanden. Torvmarken har tre avlopp åt N. *A.* Mossplanet når i V upp till $2\frac{3}{4}$ —3 m. över det västra avloppet, centralt upp till $1\frac{1}{2}$ m. och i Ö upp till $2\frac{1}{2}$ m. över detsamma. *B.* Kärrmarken i N ligger c:a $\frac{1}{2}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F 0—1 (—2); R (0—) 1—2; V 0 intill $1\frac{1}{4}$ m.
(Mäktigast i östra delen.)
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (5—) 6—8 (—9); B 3; F 0—1 (—2); R 0 (—1); V 0 (—1) » 4 »
(Mäktigast i sydvästra delen; centralt blott $\frac{1}{2}$ m. mäktig; i östra delen $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ m. mäktig.)
 3. Därunder: Kärrtorv, i östra delen starrtorv, H 5—6 (—7); i västra delen och centralt lövkärrtorv, H 8—9; B (2—) 3; F 0; R 0—2 (—3); V (0—) 1 (—2) » $1\frac{1}{4}$ »
(Mäktigast centralt och bottenlager därstädes.)
 4. Underst (saknas centralt): Gyttja » $\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill 5 m.

B. Kärrmarkspartierna:

Kärrtorv (ställvis lövkärrtorv eller kärddy), H 6—8—9;

B (2—) 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 (—2) . . . intill 2 m.

Underlag. Morän och i östra kanten sand.

Nuvarande användning (1920). Odling på kärrmarken i nordvästra delen; strö- och brännortv-täkt längs högmossepartiets norra kant.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Brännortv: A: 2—3. — Odling: B.

H. F-n.

N:r 319.

Socken: Norra Åsarp samt Vistorp, Smula och Vartofta-Åsaka. Areal 540 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Kärrmark (starrkärr med *Myrica*), på båda sidor om Ätran; på några ställen uppstickande morän. *B.* Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar), belägen V om en mindre sjö i kärrmarken.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N genom Ätran och genom en åt V utgående kanal till Ätrans västra, åt S rinnande, gren. *A.* Kärrmarks-

ytan ligger $1/4-1/2$ m. över Ätran. B. Mossplanet höjer sig upp till $1 1/2$ m. över sjön.

Byggnad.

A. Kärrmarken:

1. Överst: Kärrtorv (upptill myllartad, mestadels starrtorv, någon gång lövkärrtorv och kärddy), H (5—6) — 7 (—8); B (2—) 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1—2) intill $2 1/2$ m. (I norra delen flerstädes enda lager; mäktigast i södra hälften; i norra hälften $1-1 1/2$ m. mäktig.)
 2. Underst: Gyttja och svämtorv » $3 1/2$ » (I norra hälften blott intill $1 1/2$ m.)
- Totalmäktighet $1 1/2-6$ m.

B. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 2; R 1; V 0 . . . c:a $3/4$ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F (0—) 1 (—2); R 0—1; V 0 (—1) » $2 3/4$ »
 3. Därunder: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1 » $1/2$ »
 4. Därunder: Starrtorv, H 7; B 3; F 0; R 1—2; V 0 » $1/2$ »
 5. Underst: Gyttja » $1/2$ »
- Totalmäktighet c:a 5 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över nordvästra och nordöstra kärrmarkspartierna; brännortvåkt (obetydlig) i norra delen av kärrmarken. Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: B: 1. — Brännortv: [A: 1;] B: 2—4. — Odling: A.

H. F-n.

N:r 320.

Socken: Norra Åsarp. Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark; här och var uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt N; kärrmarkens centrala delar c:a $1 1/4$ m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Starrtorv, H 6; B 2; F 0; R 1; V 0 c:a $3/4$ m.
 2. Underst: Gyttja » $1/4$ »
- Totalmäktighet c:a 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

H. F-n.

N:r 337.

Socken: Vartofta-Åsaka samt Vistorp. Areal 70 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med strödda martallar), belägen i torvmarkens mellersta del. B. Två kärrpartier (starrkärr), ett i norra och ett i södra torvmarksdelen.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V. A. Mossplanet höjer sig upp till $1 3/4-2$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4—5); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R (0) 1; V 0 intill 1³/₄ m.
 2. Därunder (saknas i västra delen): Sphagnumtorv, H 6—8; B 3; F 0 (—1—2); R 0 (—1); V (0—) 1 (—2) » 1¹/₂ »
 3. Därunder (vanligen bottenlager): Lövkärrtorv, H 8—10; B 3; F 0; R 0 (—1); V 1—2 » 1¹/₂ »
 4. Underst (endast i västra delen): Gyttja (lerygttja) c:a 1¹/₄ »
- Totalmäktighet intill 3¹/₂ m.

B. Kärrmarkspartierna:

Kärrtorv intill 1¹/₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarken; strö- och bränntorvtäkt i högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3.

H. F-n.

N:r 338.

Socken: Vistorp samt Norra Åsarp. Areal 110 har.

Ytbeskaffenhet. Kärrmark, här och var med uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal åt V; kärrmarkens yta c:a ³/₄ m. över denna.

Byggnad.

1. Överst: Lövkärrtorv, H 7—8; B 3; F 0; R 0—1; V 2 . c:a 1 m.
 2. Underst: Gyttja och svämtorv » 1¹/₂ »
- Totalmäktighet intill 1¹/₂ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken.

H. F-n.

N:r 340. Skåplången.

Socken: Vistorp samt Fivlered. Areal 280 har.

Ytbeskaffenhet. A. Tre högmossepartier (ljung-tuvdun-tuvsävmossar utom södra partiet, som är ljung-tuvdunsmosse; alla med enstaka martallar och väl markerad randskog), två av partierna i torvmarkens huvuddel, skilda av kärrmark något S om Vålneyd, det tredje i sydvästra fliken. B. Kärrpartier (starrkärr med Myrica), längs kanterna och mellan högmossepartierna

Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i norra högmossepartiet upp till 2¹/₂ m., i det mellersta upp till 3 m. över omgivande fastmark samt i det södra upp till 1³/₄ m. över ett där befintligt mindre avlopp.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3 (—4); F 0—1; R 0—1 (—2); V 0 intill 4 m.

- (Mäktigast i norra partiet; i mellersta partiet intill $2\frac{1}{2}$ m. och i det södra intill 2 m. mäktig.)
2. Därunder: Starrtorv (upptill starrmosstorv i norra partiet),
H (5—) 6 (—7—8); B 3 (—4); F 0; R (1—) 2; V 0
(—1—2) intill 2 m.
(Mäktigast i norra partiets södra del; i mellersta partiet
intill $\frac{3}{4}$ m. och i södra partiet intill $\frac{1}{2}$ m. mäktig.)
3. Underst: Lövkärrtorv » $2\frac{1}{4}$ »
(Mäktigast i norra partiets södra del; i mellersta partiet
intill $\frac{1}{2}$ m. och i det södra intill 1 m. mäktig.)
- Totalmäktighet 3—6 m.

B. Kärrpartierna:

- Lövkärrtorv och starrtorv, H 5—7; B (2—) 3; F 0; R
(1—) 2 (—3); V 0 (—1) intill 3 m.
Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken i N och syd-
västra flikens kantområde; strötortvåkt i norra och sydvästra högmosse-
partierna.

Möjligt tillgodogörande. Strötortv: A: övre 1. — Bränntortv: A: undre
1—3 (där 1 är tunnare); B. — [Bottenodling i A: 2 (inom mittpartiet).]

H. F-n.

N:r 342.

Socken: Vistorp.

Areal 150 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två högmossepartier (ett västligt, ljun-tuvdunsmosse,
och ett östligt, ljun-tuvdun-tuvsävmosse, bägge med martallar; på det
östliga dräneringsrännor). B. Kärrmark, längs nordvästra kanten och
centralt mellan högmossepartierna.

Lutningsförhållanden. Östra högmossepartiet höjer sig upp till $2\frac{1}{4}$ m.
över ett där befintligt avlopp och västra högmossepartiet upp till $2\frac{3}{4}$ m.
över ett dike mellan kärrmarken i NV och högmossepartiet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 2 (—3); F (0—)
1 (—2); R 0—1; V 0 (—1); intill 2 m.
2. Underst: Kärrtorv (lövkärrtorv), H (6—) 7—9; B (2—) 3;
F 0; R 0—2; V 1—2 » 1 »
- Totalmäktighet intill 3 m.

B. Kärrmarken:

- Kärrtorv (upptill myllartad), H 7; B (2—) 3; F 0; R
1—2; V 1 (—2) 1— $1\frac{1}{2}$ m.
Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Strötortv: A: 1. — Bottenodling på A: 2.

H. F-n.

N:r 343.

Socken: Vistorp samt Sandhem och Yllestad. Areal 250 har.
 Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdun-tuvsävmosse med
 enstaka martallar), belägen N om en linje från Granbäcksbro åt Ö. B.
 Kärrmark, S om samma linje, längs ett par bäckar, som övertvåra hög-
 mossen; i kärrmarkens östra del uppsticker flerstädes morän.
 Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig i högmossens norra del upp
 till 3 m., i centrala delen upp till $3\frac{1}{2}$ m. och i södra delen upp till $2\frac{1}{2}$
 m. över kärrmarkens lägsta delar i S.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); B 3 (—4);
 F 0—1 (—2); R (0—) 1 (—2); V 0 intill 3 m.
 (Mäktigast i östra fliken; vanligen c:a $1\frac{1}{2}$ m. mäktig.)
2. Underst: Starrtorv (upp till starrmosstorv, nederst lövkärr-
 torv), H (4—) 5—7; B 3 (—4); F 0; R 1—2 (—3); V
 0—1 (—2) » $2\frac{1}{4}$ »
 Totalmäktighet intill $3\frac{1}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Lövkärrtorv och starrtorv, H (4—) 5 (—6); B 3 (—4);
 F 0; R 2—3; V 0 (—1) intill $2\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strörtorv-
 täkt i högmossepartiets norra del.

Mojligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bränttorv: A: 2 (svåråtkom-
 lig i Ö). — Bottenodling i A: 2.

H. F-n.

N:r 344. Ryttaren.

Socken: Yllestad. Areal 450 har.
 Ytbeskaffenhet. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdun-tuvsävmosse med en-
 staka martallar); mot kanterna mindre kärrpartier (starrkärr med Myrica).
 Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig centralt upp till 3 m. över
 fastmarken i N.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—5); B 3 (—4); F
 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0 intill 4 m.
 (Mäktigast centralt.)
2. Underst: Kärrtorv (starrtorv, lövkärrtorv och kärrdy),
 H (6—7—) 8—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V 1—2 » $1\frac{1}{4}$ »
 Totalmäktighet intill $4\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvfabrikation; odling (mindre) här
 och var längs kanterna.

Mojligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — [Bränttorv: 2.]

H. F-n.

Nr 345.

Socken: Yllestad.

Areal 95 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Högmosse (ljung-tuvdun-tuvsävmosse med enstaka, mot kanterna rikligare martallar), i torvmarkens sydvästra hälft. *B.* Kärrmark, i nordöstra torvmarkshälften; här och där uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal åt S. *A.* Mossplanet höjer sig upp till $2\frac{1}{4}$ m. över denna.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3; B 3; F (0—) 1 (—2);
R 0—1—2; V 0	intill 2 m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—8 (—9); B 3; F 1
(—2); R 0 (—1); V 0—1	» 1 $\frac{1}{2}$ »
(Mäktigast i södra delen.)
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1	» 1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	intill 4 m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv intill 1 m.

Underlag Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strötorvtäkt i högmossepartiets norra del samt bränntorvtäkt i dess södra del.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3.

H. F-n.

Nr 346.

Socken: Yllestad.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med martallar), i södra hälften. *B.* Kärrmark, i norra hälften; här och var uppstickande morän. Lutningsförhållanden. Mossplanet höjer sig upp till $1\frac{1}{2}$ m. över fastmarkskanten.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—5); B 3; F 0—1; R (0—)
1; V 0	c:a 1 $\frac{1}{2}$ m.
2. Underst: Kärrtorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 1—2	» 1 $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a 2 m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv, H 7—9; B 3; F 0; R 0—1; V (1—) 2 c:a 1 $\frac{1}{2}$ m.

Underlag Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strötorvtäkt i högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bottenodling på A: 2.

H. F-n.

Nr 350.

Socken: Sandhem samt Kymbo.

Areal 340 har.

Ytbeskaffenhet. A. Tre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar i mellersta och norra partierna, ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor i södra partiet, alla med strödda martallar). B. Kärrmarkspartier, mellan högmossepartierna och i södra fliken. — I nordligaste delen en mindre sjö; södra högmossepartiet når i Ö fram till två mindre sjöar.

Lutningsförhållanden. Avlopp för sjön i norra torvmarksdelen åt V; södra kärrmarkspartiet har avlopp åt S. A. Mossplanet höjer sig i norra högmossepartiet upp till $1\frac{3}{4}$ m. över sjön, i det mellersta upp till 7 m. över avloppet i S och i det södra upp till $2\frac{1}{2}$ m. över östra sjöarna. B. Kärrmarksytan höjer sig i S $1\frac{1}{4}$ —4 m. över södra avloppet.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3 (—4—5); (i mellersta högmossepartiet c:a 2 m. under ytan intill 1 m. H (6—) 7 (—8—9)); B 3 (—4); F 0—1 (—2); R 0—1 (—2); V 0 intill 3 m.
(Mäktigast i mellersta partiets centrum; i södra partiet intill $2\frac{1}{2}$ m. och i det norra intill $1\frac{1}{2}$ m. mäktig.)
2. Därunder: Sphagnumtorv (i norra och mellersta partierna delvis starrmossatorv), H 6—7—8 (—9); B 3 (—4); F 0—1; R 0 (—1); V 0—1 (—2) » $4\frac{1}{2}$ »
(Mäktigast i södra partiets sydöstra del; i mellersta partiet intill 1 m. och i det norra intill $\frac{1}{4}$ m. mäktig.)
3. Därunder: Kärrtorv (delvis lövkärrtorv), H 7—9; B 3; F 0; R 0—1 (—2); V (0—) 1 (—2) » 4 »
(Mäktigast i mellersta partiets norra del; i södra partiet intill 1 m. och i det norra intill $1\frac{1}{4}$ m. mäktig; vanligen bottenlager.)
4. Underst (endast i mellersta partiets norra del): Gyttja » 1 »
Totalmäktighet $3\frac{1}{2}$ —mer än $7\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarkspartierna:

1. Överst: Kärrtorv (mestadels lövkärrtorv, i N starrtorv), H (5—7—) 8 (—9); B (2—) 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1—2 intill $3\frac{1}{2}$ m.
(Mäktigast omedelbart S om sjön i norra delen; vanligen enda lager.)
2. Underst (endast lokalt i södra delen): Gyttja » $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet intill $3\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen av kärrmarken; strötorvtäkt i alla tre högmossepartierna; bränntorvtäkt i norra högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: övre 1. — Bränntorv: A: undre 1—3 (där 1 är tunnare); [B: 1].

H. F-n.

N:r 352.

Socken: Sandhem samt Kymbo. Areal 50 har.
Ytbeskaffenhet. Kärrmark (starkärr med björk och Myrica), kring en bäck.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom bäcken åt SO; kärrmarksytan 3—4¹/₂ m. över bäckens utlopp.

Byggnad.

1. Överst (vanligen enda lager): Starrtorv (upptill myllartad),
H 5—6 (—7); B (2—) 3; F 0; R 1—2; V (0—) 1 (—2) intill 3 m.
 2. Underst (endast i sydöstra delen): Gytjtja » ¹/₂ »
- Totalmäktighet intill 3¹/₄ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över större delen.

H. F-n.

N:r 353.

Socken: Sandhem. Areal 25 har.
Ytbeskaffenhet. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med rikliga martallar).

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig upp till 1³/₄ m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—3; B 3; F 1—2; R 1; V 0 intill 1¹/₄ m.
 2. Därunder: Sphagnumtorv, H (8—) 9 (—10); B 3; F 0—1;
R 0—1; V 1 (—2) » 1¹/₄ »
 3. Underst: Lövkärrtorv, H 9—10; B 3; F 0; R 0; V 1 (—2) » 1¹/₂ »
- Totalmäktighet intill 4 m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling (mindre) på sydöstra laggen.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Bränntorv: 2—3.

H. F-n.

N:r 357.

Socken: Sandhem. Areal 80 har.
Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar, Myrica och ris), i norra och nordvästra delarna. B. Kärrmark, i södra

och östra torvmarksdelarna; här och var uppstickande morän.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en bäck längs torvmarkens östra kant åt NO. A. Mossplanet höjer sig upp till 3¹/₂ m. över bäcken.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (3—) 4 (—5); B 3; F (0—) 1
(—2); R (0—) 1; V 0 intill 2¹/₄ m.
 2. Underst: Lövkärrtorv, H 7—9; B 3; F 0; R 0—1; V 1—2 » ¹/₂ »
- Totalmäktighet intill 2³/₄ m.

B. Kärrmarken:

Torvlagret föga mäktigt intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strö- och brännortvtäkt (mindre) i högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Bottenodling på A: 2.

H. F-n.

N:r 359.

Socken: Sandhem.

Areal 25 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med strödda martallar), i torvmarkens nordöstra hälft. B. Kärrmark, i torvmarkens sydvästra hälft. — Mellan högmossen och kärrmarken uppsticker fastmark.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp åt SV. A. Mossplanet höjer sig upp till $2\frac{3}{4}$ m. över avloppet i SV. B. Kärrmarksytan ligger $\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ m. över detsamma.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—4 (—5); B 3; F 0; R 1—2; V 0	c:a	1	m.
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—8; B 3; F 0; R 1—2; V 0 »		1	»
3. Underst: Lövkärrtorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1		$\frac{3}{4}$	»
Totalmäktighet	c:a	$2\frac{3}{4}$	m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärrtorv, H 8; B 2—3; F 0; R 0; V 2	c:a	1	m.
2. Underst: Sphagnumtorv, H 5; B 3; F 0; R 1; V 0		$\frac{1}{2}$	»
Totalmäktighet	c:a	$1\frac{1}{2}$	m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Odling över hela kärrmarken; strörtorvtäkt i högmossepartiet.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: A: 1. — Brännortorv: A: 2—3. — Bottenodling i A: 3.

H. F-n.

N:r 371.

Socken: Sandhem.

Areal 40 har.

Ytbeskaffenhet. Torvmarken omfattar tre högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med rikliga martallar), ett i sydöstra fliken och två i huvuddelen, skilda genom ett mindre starrmosseparti.

Lutningsförhållanden. Lägsta avlopp åt N; mossplanet höjer sig i huvuddelens norra högmosseparti upp till $\frac{3}{4}$ m., i det södra upp till $3\frac{1}{4}$ m. samt i sydöstra högmossepartiet upp till 7 m. över norra avloppet och c:a 2 m. över ett avlopp åt SO.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4 (—6); B 3 (—4); F 0—1; R 0; V 0	intill	$2\frac{1}{2}$	m.
(Mäktigast i sydöstra högmossepartiet, i de båda andra blott $\frac{1}{2}$ m. mäktig.)			
2. Därunder: Sphagnumtorv, H 7—9; B 3; F 0 (—1); R 0 (—1 V 0 (—1)		2	»

(Mäktigast i sydöstra högmossepartiet; i de båda övriga blott $\frac{1}{2}$ m. mäktig.)

3. Därunder: Lövkärtrorv, H 8—9; B 3; F 0; R 0 (—1);
V 1—2	intill $1\frac{1}{2}$ m.
4. Därunder (ställvis bottenlager): Starrtorv (ställvis starr-
mosstorv), H 4—6; B 3; F 0; R 1—2; V 0 (—1)	» $1\frac{1}{4}$ »
5. Underst (saknas i huvuddelens södra högmosseparti):
Gyttjor	» $\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	$3-7\frac{1}{2}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt i sydöstra högmossepartiet. Möjligt tillgodogörande. Strötorv: 1. -- Bränntorv: 2—4. — Bottenodling i 4 inom södra och sydöstra högmossepartierna.

H. F-n.

N:r 373.

Socken: Sandhem.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse med enstaka martallar). B. Kärrmark, i sydvästra delen.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt V; mossplanet höjer sig upp till $2\frac{1}{4}$ m. över detta.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 2—5; B 3 (—4); F 0; R 0 (—1);
V 0	c:a 3 m.
2. Underst: Lövkärtrorv, H 8; B 3; F 0; R 1; V 2	» $1\frac{1}{4}$ »
Totalmäktighet	c:a $4\frac{1}{4}$ m.

B. Kärrmarken:

Torvlagret föga mäktigt intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — [Bränntorv: A: 2.]

H. F-n.

N:r 376.

Socken: Sandhem.

Areal 30 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (ljung-tuvdunsmosse, stortuvig, med strödda martallar). B. Kärrmark, i sydligaste delen.

Lutningsförhållanden. Avlopp åt S till torvmarken $34/206$. A. Mossplanet höjer sig upp till 4 m. över avloppet. B. Kärrmarksytan ligger c:a $1\frac{1}{2}$ m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3; F 0; R 0; V 0	c:a $2\frac{3}{4}$ m.
2. Därunder: Lövkärtrorv, H 9; B 3; F 0; R 0; V 1	» $\frac{3}{4}$ »
3. Därunder: Starrtorv, H 6; B 3; F 0; R 1—2; V 1	» $\frac{1}{2}$ »
4. Underst: Gyttja	» $\frac{1}{2}$ »
Totalmäktighet	c:a $4\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

1. Överst: Lövkärtrorv, H (6—) 9; B 3; F 0; R 0 (—1); V (1—) 2	c:a	2 ¹ / ₄ m.
2. Underst: Gyttja	»	3 ³ / ₄ »
Totalmäktighet	c:a	3 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — [Brännorv: A: 2—3; B: 1].

— Bottenodling på A: 2.

H. F-n.

N:r 378.

Socken: Sandhem samt Fivlered.

Areal 90 har.

Ytbeskaffenhet. *A.* Två högmossepartier (ljung-tuvdunsmossar med rikliga martallar), *V* om det på kartan angivna moränpartiet. *B.* Kärrmark, här och var med uppstickande morän; *Ö* om ovannämnda moränparti.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom en kanal genom kärrmarken åt *N.*

A. Mossplanen höja sig upp till 2—2¹/₂ m. över kanalen. *B.* Kärrmarksytan ligger c:a 1¹/₄ m. över densamma.

Byggnad.

A. Högmossepartierna:

1. Överst (saknas i norra partiet): Sphagnumtorv, H 3; B 3; F 1; R 0; V 0	intill	1 ¹ / ₂ m.
2. Därunder (ytlager i norra partiet): Sphagnumtorv (delvis utbildad som starrmosstorv), H (6—) 7; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (0—) 1 (—2)	»	1 ¹ / ₄ »
3. Underst: Lövkärtrorv, H (6—) 8—9; B 3; F 0; R (0—) 1 (—2); V (1—) 2	»	1 ¹ / ₄ »
Totalmäktighet	intill	3 ¹ / ₂ m.

B. Kärrmarken:

Lövkärtrorv (upptill myllartad), H 9; B 3; F 0; R 0—1;

V 1 intill 1 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strötorvtäkt i södra högmossedelen

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Brännorv: A: 2—3.

H. F-n.

N:r 379.

Socken: Sandhem samt Fivlered.

Areal 35 har.

Ytbeskaffenhet. Högmosse (i norra delen ljung-tuvdunsmosse med rikliga martallar, i södra delen stortuvig ljung-tuvdun-tuvsävsmosse med dyhöljor och enstaka martallar); i norra delen en mindre sjö.

Lutningsförhållanden. Sjön har avlopp åt *Ö*; mossplanet höjer sig i norra delen upp till 1 m. och i södra delen upp till 2¹/₂ m. över avloppet.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 4—7; B 3; F 0—1; R 0—1;
V 0 intill $2\frac{3}{4}$ m.
(I norra delen blott $\frac{1}{2}$ m. mäktig.)
 2. Därunder (bottenlager i norra delen): Lövkärrtorv, H (8—)
9; B 3; F 0; R 0—1; V 1 (—3) » $1\frac{3}{4}$ »
 3. Därunder (saknas i N): Gungflytorv, H 6; B 3; F 0; R
0—1; V 0—1 c:a $\frac{1}{2}$ »
 4. Underst (saknas i N): Gyttja och lergyttja tunt lager
- Totalmäktighet intill 4 m.

Underlag. Morän.

Möjligt tillgodogörande. Bränntorv: 1 [—2—3]. — Bottenodling på 2.

H. F-n.

N:r 381.

Socken: Fivlered samt Sandhem.

Areal 50 har.

Ytbeskaffenhet. A. Högmosse (stortuvig ljung-tuvdunsmosse, med dyhöljor här och var samt enstaka martallar), V om en genom torvmarken rinnande å. B. Kärrmark, Ö om samma å.

Lutningsförhållanden. Avlopp genom ån åt N. A. Mossplanet höjer sig upp till $5\frac{3}{4}$ m. över avloppet. B. Kärrmarksytan ligger $1\frac{1}{2}$ —2 m. över avloppet.

Byggnad.

A. Högmossen:

1. Överst: Sphagnumtorv, H (2—) 3—4; B 3 (—4); F 0—1;
R 0 (—1); V 0 intill 3 m.
 2. Därunder (endast i norra delen): Sphagnumtorv, H 6—7;
B 3; F 0; R 0; V 0 c:a 1 »
 3. Underst: Kärrtorv och starrtorv, H 5—6; B 3 (—5); F 0;
R 0—2; V 0—2 intill $3\frac{1}{2}$ »
- Totalmäktighet intill $6\frac{1}{2}$ m.

B. Kärrmarken:

Kärrtorv och starrtorv, H 5; B 3; F 0; R 0—2 (—3);

V 0 intill 3 m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Odling över kärrmarken; strötorvtäkt på högmossen.

Möjligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: A: 2—3; [B.] — Bottenodling i A: 3; [i B].

H. F-n.

N:r 383. Bremossen.

Socken: Gustav-Adolf samt Habo.

Areal 350 har.

Ytbeskaffenhet. Högmossekomplex; i västra delen ljung-tuvdunsmossar med martallar, uppdelade av tjärnar och sandkullar; i östra delen en sammanhängande ljung-tuvdun-tuvsävmosse med dyhöljor i centrum, här och var sammanflytande till dräneringsrännor samt enstaka martallar; i södra

delen Ljung-tuvdunsmosse med strödda martallar och i sydligaste fliken dyhöljor; torvmarken når i S till Nybrodammen.

Lutningsförhållanden. Huvudavlopp genom en å åt N; denna på ungefär samma nivå som Nybrodammen, till villan södra torvmarksdelen avrinne. Mossplanet höjer sig i östra högmossepartiets centrum upp till $7\frac{1}{4}$ m., i dess norra del upp till 5 m. och i dess södra del upp till $6\frac{1}{4}$ m. över avloppet i N; västra högmossepartiet höjer sig vanligen upp till $5\frac{1}{2}$ m., men i norra delen upp till 2—3 m. över avloppet i N; mossplanet höjer sig i södra torvmarkspartiets norra del upp till $5\frac{1}{2}$ m. och i dess södra del upp till 2—3 m. över Nybrodammen.

Byggnad.

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3—5; B 3 (—4); F 0—1 (—2);
R 0—1; V 0 intill $2\frac{1}{2}$ m.
(Mäktigast i östra delens mittparti; vanligen c:a 1 m.
mäktig)
2. Därunder: Sphagnumtorv, H (6—) 7—9; B 3; F 0—1
(—2); R 0 (—1—2); V 0 (—1) » $2\frac{1}{4}$ »
(Mäktigast i östra högmossepartiets västra del och i västra
partiet kring höjdsiffran 235 å kartan.)
3. Därunder (ställvis bottenlager): Kärrdy och lövkärrtorv,
H 9; B 3; F 0; R 0; V 1—2 » 1 »
4. Därunder (saknas ställvis): Starrtorv (starrmosstorv),
H 5—6 (—7); B 3; F 0; R (1—) 2 (—3); V 0 (—1) » $1\frac{1}{2}$ »
5. Underst (saknas ställvis): Gytja » 1 »

Totalmäktighet $3-6\frac{1}{4}$ m.

Underlag. Sand.

Nuvarande användning (1920). Strörtorvtäkt i östra högmossepartiets södra del och i södra utbuktningens norra och sydöstra delar.

Möjligt tillgodogörande. Strörtorv: 1. — Brännorv: 2—3. — Bottenodling i 3.

H. F-n.

N:r 385.

Socken: Gustav-Adolf samt Habo.

Areal 95 har.

Ytbeskaffenhet. A. Två högmossepartier (Ljung-tuvdun-tuvsävmossar med dyhöljor och enstaka, strödda martallar), ett i hela södra och mellersta torvmarksdelarna och ett mindre längst i N. B. Starrmosse (med myrlilja), omedelbart S om höjdsiffran 329,1.

Lutningsförhållanden. Torvmarkens huvudavlopp åt SO mitt för Krubbemaen. A. Mossplanet höjer sig i södra högmossepartiets västra del upp till 7 m., centralt upp till c:a 5 m. och längst i N upp till 9 m. över lägsta laggområdet i SO. B. Starrmosseytan ligger c:a $5\frac{1}{2}$ m. över detsamma.

Byggnad.

A. *Högmossepartierna:*

1. Överst: Sphagnumtorv, H 3 (—4—5); B 3 (—4); F 0—1;
R 0—1 (—2); V 0 intill 5 m.
(Mäktigast centralt i södra högmossepartiet.)

2. Därunder: Sphagnumtorv (mot västra och norra kanterna av södra högmossepartiet starrmosstorv), H 6—8; B 3; F 0—1 (—2); R 0—2; V 0 (—1) intill 3 m.
(Mäktigast i södra högmossepartiets norra kant; vanligen endast $\frac{1}{2}$ m. mäktig.)
3. Underst: Kärrtorv (lövkärrtorv, starrtorv och kärrdy), H 8—9; B 3 (—4); F 0; R 0—1 (—2); V 1 (—2) » $1\frac{3}{4}$ »
Totalmäktighet $4\frac{3}{4}$ —7 m.

B. Starrmossen:

Starrmosstorv, H (4—) 6—7 (—8); B 3—4; F 0 (—1);
R 1—2; V 0 c:a $4\frac{3}{4}$ m.

Underlag. Morän.

Nuvarande användning (1920). Strötorvtäkt längs västra kanten.

Mojligt tillgodogörande. Strötorv: A: 1. — Bränntorv: [A: 2—3;] B. —
Bottenodling i A: 2 (där lagret är tunnare och utgöres av starrmosstorv);
i B.

H. F-n

SVERIGES GEOLOGISKA UNDERSÖKNINGS SENAST UTKOMNA PUBLIKATIONER ÄRO:

Ser. Aa Geologiska kartblad i skalan 1:50 000 med beskrivningar.

	Pris kr.
N:o 150 <i>Mjölby</i> av N. H. MAGNUSSON, H. MUNTHE och S. ROSÉN 1922 . . .	2,00
› 151 <i>Våse</i> av R. SANDEGREN, A. HÖGBOM och F. SVENONIUS 1922 . . .	2,00
› 152 <i>Burgsvik</i> jämte <i>Hoburgen</i> och <i>Ytterholmen</i> av H. MUNTHE 1922 . . .	2,00
› 153 <i>Torönsborg</i> av B. ASKLUND och R. SANDEGREN 1923 . . .	2,00

Ser. Ba Översiktskartor.

N:o 10 Karta över Sveriges åkerareal, av C. J. ANRICK. 1:1 mill. 1921. Med beskr.	8,00
---	------

Ser. C. Avhandlingar och uppsatser.

N:o 140 HÖGBOM, A. G., Geologisk beskrivning över Jämtlands län. Med 2 kartor. <i>Andra omarbetade upplagan</i> 1920 4:o . . .	8,00
--	------

Årsbok 15 (1921).

› 306 SUNDIUS, N., Åtvidabergstraktens geologi och malmfyndigheter. Med en karta. Resumé in deutscher Sprache. 1921 . . .	2,00
› 307 HALDEN, B. E., Skalgulförekomster i Västerbotten. Med en tavla. 1921 . . .	1,00
› 308 SUNDIUS, N., Om de glacialfluviala avlagringarna i Grythyttetrakten. Med en tavla. 1922 . . .	1,00
› 309 OSVALD, H., Till gyttjornas genetik. CLEVE-EULER, A., Om diatomacévegetationen och dess förändringar i Säbysjön, Uppland, samt några dämda sjöar i Salatrakten. 1922 . . .	1,00
› 310 HALDEN, B. E., Tvänne intramarina torvbildningar i norra Halland jämte äldre och nyare kvartärgeologiska synpunkter på saltvattensdiatomacéerna. 1922 . . .	1,00

Årsbok 16 (1922).

› 311 HÖRNER, N. G., Om några främmande länders officiella grundvattensundersökningar. 1922 . . .	0,50
› 312 SUNDIUS, N., Grythyttfältets geologi. Med 2 tavlor. English summary of the contents. 1923 . . .	5,00
› 313 HEDSTRÖM, H., On <i>Discinella</i> Holsti Mbg. and <i>Scapha antiquissima</i> (Märkl.) of the division Patellacea. With 1 plate. 1923 . . .	0,50
› 314 HEDSTRÖM, H., Remarks on some fossils from the diamond boring at the Visby cement factory. Prel. rep. With 2 plates. 1923 . . .	1,00
› 315 HEDSTRÖM, H., Om vårt lands uran-(och radium-) haltiga bergarter och mineral. 1923 . . .	0,50
› 316 HEDSTRÖM, H., Contributions to the fossil fauna of Gotland. I. With 5 plates. 1923 . . .	1,00
› 317 HEDSTRÖM, H., Om en ny fyndort för mineralet nickelin i Sverige. 1923 . . .	0,50
› 318 HEDSTRÖM, H., Om vanadinhaltigt stenkol i Västergötlands kambrosilur. 1923 . . .	1,00
› 319 LUNDBERG, H., Practical experience in electrical prospecting. With 4 plates. 1923 . . .	2,00

Ser. Ca. Avhandlingar och uppsatser i 4:o.

N:o 18 WESTERGÅRD, A. H., Sveriges olenidskiffer. I. Utbredning och lagerföljd. II. Fauna. 1. Trilobita. Med 16 tavlor. Summary of the contents. 1922 . . .	8,00
---	------

Ser. D. Torvmarkskartor med beskrivningar.

N:o 32 Kartbladet Göteborg } . . . 3,00	N:o 42 Kartbladet Vänersborg . . . 3,00
› 33 › Borås } . . . 3,00	› 43 › Skara . . . 3,00
› 34 › Ulricehamn . . . 3,00	› 44 › Hjo . . . } . . . 3,00
› 41 › Uddevalla } . . . 3,00	› 45 › Linköping } . . . 3,00
› 51 › Fjällbacka } . . . 3,00	› 52 › Uppered . . . 3,00
› 61 › Strömstad } . . . 3,00	› 53 › Mariestad } . . . 3,00
	› 54 › Karlsborg } . . . 3,00

OBS! Santliga arbeten distribueras genom Bokförläggaren
LARS HÖKERBERG, *Stockholm*.